50/op.

Hertz Michał

Bogna córka wygnańca. Opera w 4 aktach
Wyciąg fortepianowy.
Druk z odręcznymi poprawkami kompozytora.

Den ehrwürdigen
Landsleuten und berühmten Künstlern
Herren JEAN und EDUARD DE RESZKE
widmet
der Componist

Czcigodnym ziomkom
i znakomitym artystom
Panom JANOWI I EDWARDOWI DE RESZKOM
poświęca kompozytor

BOGNA

des Verbannten Tochter

OPER

in vier Aufzügen

von

Arno Spies und Max Radziszewski

Musik von

MICHAEL HERTZ

BOGNA

córka wygnańca

OPERA

wczterech aktach

Arno Spiesa i Maxa Radziszewskiego

Muzyka

MICHAŁA HERTZA.

Preis Mk. 15.—

Cena. Rs. 7.50 Kop.

Eigenthum des Componisten.

G. SENNEWALD. WARSCHAU.
F. HOFMEISTER. LEIPZIG.
P. JURGENSON. MOSKAU.

Własność kompozytora.

G. SENNEWALD. WARSZAWA.
F. HOFMEISTER. LIPSK.
P. JURGENSON. MOSKWA.

Lith. Anst v. C. G. Röder, Leipzig.

PERSONEN:

Die junge Fürstin..... *Sopran.*
Der Graf Starost..... *Bariton.*
Bogdan, ein alter Fischer..... *Bass.*
Bogna, dessen Pflegetochter..... *Sopran.*
Wojan, ein junger Förster..... *Tenor.*
Magda, eine alte Bäuerin..... *Alt.*
Bodzanta, ein Verbannter..... *Bass. Bariton.*
Ein Page der Fürstin..... *Sopran.*
Ein Officier.
1ter } ..... *Tenor.*
2ter } **Diener** des Starosten. ..... *Bass.*

Gefolge der Fürstin; Gefolge des Starosten; Fischer und Schiffsvolk; Landvolk; Frauen und Mädchen.

Die Handlung spielt im 16ten Jahrhundert, in Polen auf dem Lande, in der Nähe einer kleinen Hafenstadt an der Ostsee.

OSOBY:

Młoda księżna..... *Sopran.*
Graf Starosta..... *Baryton.*
Bogdan, stary rybak..... *Bas.*
Bogna, jego wychowanica..... *Sopran.*
Wojan, młody leśnik..... *Tenor.*
Magda, stara włościanka..... *Alt.*
Bodzanta, wygnaniec..... *Bas. Baryton.*
Paź księżnej..... *Sopran.*
Oficer.
1szy } ..... *Tenor.*
2gi } Hajduki starosty. ..... *Bas.*

Towarzyszki księżnej, towarzysze starosty, rybacy, żeglarze, włościanie, kobiety i mężczyźni.

Rzecz dzieje się w Polsce w XVI wieku na wsi w pobliżu miasteczka małego portowego nad morzem Baltyckiem.

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 50/op.
inw. 2568

PERSONEN:

Die junge Fürstin..... *Sopran.*
Der Graf Starost..... *Bariton.*
Bogdan, ein alter Fischer..... *Bass.*
Bogna, dessen Pflegetochter..... *Sopran.*
Wojan, ein junger Förster..... *Tenor.*
Magda, eine alte Bäuerin..... *Alt.*
Bodzanta, ein Verbannter..... *Bass. Bariton.*
Ein Page der Fürstin..... *Sopran.*
Ein Officier.
1ter } ..... *Tenor.*
2ter } **Diener** des Starosten. ..... *Bass.*

Gefolge der Fürstin; Gefolge des Starosten; Fischer und Schiffsvolk; Landvolk; Frauen und Mädchen.

Die Handlung spielt im 16ten Jahrhundert, in Polen auf dem Lande, in der Nähe einer kleinen Hafenstadt an der Ostsee.

OSOBY:

Młoda księżna..... *Sopran.*
Graf Starosta..... *Baryton.*
Bogdan, stary rybak..... *Bas.*
Bogna, jego wychowanica..... *Sopran.*
Wojan, młody leśnik..... *Tenor.*
Magda, stara włościanka..... *Alt.*
Bodzanta, wygnaniec..... *Bas. Baryton.*
Paź księżnej..... *Sopran.*
Oficer.
1szy } ..... *Tenor.*
2gi } Hajduki starosty. ..... *Bas.*

Towarzyszki księżnej, towarzysze starosty, rybacy, żeglarze, włościanie, kobiety i mężczyźni.

Rzecz dzieje się w Polsce w XVI wieku na wsi w pobliżu miasteczka małego portowego nad morzem Baltyckiem.

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 50/op.
inw. 2568

1ter Akt.

Waldgegend an der Ostsee. Im Hintergrunde ein Hafen, Schiffe und Barken. Am Ufer zerstreute Fischergeräthe. Im Vordergrunde das Haus des Fischers Bogdan. Vor dem Hause ein alter Baum mit einem Marienbilde.

Einleitung und erste Scene.

Bogna (allein).

Morgendämmerung. Während des Gebetes geht die Sonne über dem Walde auf.

Akt pierwszy.

Lesista okolica nad morzem Baltyckiem. W głębi przystan, okręty i łodzie. Na wybrzeżu rozrzucone sprzęty rybackie; na przodzie sceny dom rybaka Bogdana. Przed domem stare drzewo, na którem obraz Matki Boskiej zawieszony.

Introdukcya i pierwsza scena.

Bogna (sama).

Przedświt; podczas modlitwy słońce wschodzi po nad lasem.



sf

ritenuto

fp

Un poco più mosso.

dimin.

cresc.

sf

sf

sf

sf

rit

Tempo 1°

poco a poco acce -

divino

- te - ran - do

cres - cendo

e poco a

poco cresc.

Bogna.

Vorhang auf.
Kurtyna w górę.

Ma-
Prze-

Tempo I.
Andante cantabile.

rit.

ri - a, ach er hö - re mich, be - schü - tze meinen Va - ter
świę - ta chciej wy - słu - chać mnie. Nad oj - cem mo im racz zmi-

gnä - - dig-lich,
ło - - wać się,
strzeż

Schütze

mei - nen Vater,
te — go ane,

wo er auch
gnädiglich.

al - - le die Gu - - - ten treu be-wah - re, die ihm ach, so lieb - - reich
nie szczędź swych - - dla - nie - go łask O - pro mień mu ży cie

zu - - ge-wandt; mich a-ber führ' an Dei - - - - ner Hand,
w szczę - - ścia blask! A mnie sie-ro - - cie po - - - daj dłoń,

da - mit ich frei von Fehl' und Sünd',
Co grzech i błąd ja nie chcę znać,

mich a - ber führ' an Dei - - - ner Hand,
Bym mog - ła śmia - ło wzno - - szący skroń

da - mit ich frei von Fehl' und Sünd',
Bym mog - ła śmia - ło wzno - - szący skroń

acceler. - - - - *p*

bleib im - mer - dar
Dzie - cię - ciem twem

Dein from - mes Kind,
się zaw - sze zwać

acceler. - -

rit.

bleib im - mer - dar Dein Kind, Dein from - - mes Kind.
Dzie - cię - ciem twem się za - - wsze, za - - wsze zwać.

(Bei den letzten Worten des Gebetes, küsst Bogna, indem sie auf eine vor dem Baume stehende Bank steigt, das am Baume hängende Marienbild; worauf etwas auf den Boden fällt. Es ist ein kleines Bild, das sie aufhebt, verwahrt, und dann wendet sie sich gegen die Sonne, die sich wieder hinter den Wolken verbirgt, und begrüsst den Tag.)

(Po ostanich słowach modlitwy, Bogna wszedłszy na tuż przy drzewie stojącą ławkę, całuje święty obrazek na drzewie wiszący; wczasie tego, wypada coś z za obrazka, co ona podnosi i chowa; jest to mały wizerunek; nastepnic zwraca się ku ukrywającemu się za obłoki słońcu i wita dzień.

p

Nun ist es
Znów świ - ta

f

Allegro moderato.

Tag, für mich kein Hoff - - nungsstrahl, o wüss - te ich ob meine El - tern leben, was
dzień, a gdzież mych cier - - pień kres, Czyż do - wiem się gdzie moi są ro-dzice? Czyż

würd - e ich um das Ge-heim - niss geben, das un-entwirrt die Quel - le meiner Qual;
zba - dam kie-dyś ta - je - mni - cę straszną. To źródło mo - ich męk i ty-lu łez?

p

des Dor-fes Kind, von Freun-den auf-ge-zo-gen, be-
Ja dzie-cię wśi z przy-ja- -źni przy-gar-nió-na, Wśród

Andantino.

glückt und doch um al-les Glück be-tro-gen. So welkt mein Le-ben
zaz cnych serc jam po-zba-wio- -na szczęścia. Tu wię- -dnę w ran-ku

pp

hin, ich weiss nicht wer ich bin, wo ich ge-bo- ren, wer mei-ne
lat, jak bu- -rzą ścię-ty kwiat gdzie są ro-dzi- ce?... ich stan-nie-

cresc.

El- -tern sind! In al- -lem bin ich nur des
zna- -ny mi!... Dla wszy- -stkich je-stem tu dzie-

2te Scene.

(Bogna geht nach dem Hintergrunde, kommt dann langsam wieder vor, sieht sich ängstlich nach dem Fischerhause um, sich zu überzeugen, ob sie unbeobachtet ist, betrachtet das Bild, drückt es an ihr Herz; dann treten nach und nach die Schiffer und Fischer auf, zuletzt Wojan.)

2ga Scena.

(Bogna idzie wgłąb sceny, zwolna ztamtąd wraza trwozliwie spoglądając na dom Bogdana aby się upewnić że nie jest śledzoną, wpatruje się w obrazek swój, tuli go do serca a tymczasem zbliżają się żeglarze i rybacy, a wkońcu Wojan.)

(freudig und geheimnissvoll.)
(rzewnie i tajemniczo.)

Dor- -fes Kind!
cię- -cien wśi!

Jetzt ist noch
Nie-pe-wnam

un- -be-stimmt ob mein ed- -ler Va-ter lebt.
do tych czas czy mój oj- -ciec je-szcze żyje!

Der treu- -e Bog-dan, dem ich zur
pocz-ci-wy Bog-dan któ-re-mu

Pfle- ge an-ver-traut wur-de,
dzie-ckiem by-łam powie-rzo-na,

sprach jüngst beim Mit-tagsschlummer vor sich hin:
raz gło-śno ma-rzył wpo-o-bie-dnim śnie.

con espressione

„Bie- dna Bo- gna, ach Dein Va- ter, wie muss er lei- den; ach,
Bie- dna Bo- gna, twe- mu oj- cu ból szar- pie ło- no Któż

(Indess haben sich die Fischer und Schiffer schweigend, von Bogna nicht bemerkt, versammelt, zuletzt trat Wojan, der Jäger vom Walde auf. Sie beobachten verwundert Bogna's Treiben und sagen sich flüsternd: „Seht, so seht" (siehe Gesang), während Bogna vorn am Hause Platz nahm und dort ihr Treiben fortsetzt. Sie wickelt das Bild sorgsam ein, nimmt es wieder aus dem Tuche und küsst es, bis die Fischer näher kommen, und sie mit dem letzten, sehr stark gesungenem „Grüss Gott" erschrecken, worauf sie in das Haus entflieht.)

(Rybacy i żeglarze schodzą się tymczasem zwolna i w milczeniu, w końcu i Wojan strzelec wychodzi z lasu. Podczas dalszego monologu Bogny, wskazują ją sobie, a gdy nareszcie głośno ją witają, i ona ich spostrzega, ukrywa szybko swój obrazek pod chustkę i wbiega do domu. To wszystko dzieje się podczas dalszego ciągu tej sceny jak poniżej.)

Bogna.

wer wird der- einst den Schlei- -er lüf- ten!" Und hier, un- ter die- sem
uh- -ge przy- nie się mu wtej mą- ce? a tu- taj pod tym o-

cresc.

(nimmt aus dem Versteck das gefundene Bild hervor.)
(wyjmuje z zanadrza dopiero co znaleziony wizerunek.)

Bil- de, das ich auf- ge- fun- den, steht von Bog- -dan's Hand ge-
braz-kiem co wpadł wmo- je ręce bu- dzi ma- -rzeń rój ten

Andante.

schrie- ben: „Mein ed- ler Freund!"
pod- pis: „przy- ja- ciel mój"

O Mnie

Allegro.

Gott mir sagt das Herz, dies ist das Bild- -niss mei- nes
taj- ny mó- wi głos że to jest por- -tret oj- ca

Un poco più lento.

Va- ters! Welch' ed- le
me- go! Ta twarz szla-

a tempo

Zü- ge! Ja, ja, Du bist es; denn nur Du kannst so gut, so mil- de
che- tna! O tak to tylko tyl- ko mo- zesz mieć wtwa- rzy coś tak ła- go-

(betrachtet das Bild)
(spoglądając na obrazek)

bli- -cken; Du lachst mich an, und ach, mein Herz ist so
dne- -go! u- śmie- chasz się gdy ja we łzach tu- -taj

Wojan und Fischer (untereinander, leise).

Tenor. So seht, so seht, Bogna treibt schon ihr
Bass. Ach patrz! Ach patrz! na te mi- -ny stra-

cantabile

Bogna.

trau - rig, denn es darf sich kei - nes Glück's er - freu'n, darf nie ei-nem
to - - nę Szczęścia wser - - - cu mo-jem a - ni źdźbła, Nie mo - - gę ni

Bass.

tol - les Spiel; schreckt sie aus dem Trau - me auf! Hei
pio - ne jej!... Znów wrę - ku o - bra - zek ma! czyż

Man - - ne an - ge - hö - ren, be - vor nicht das Ge - heim - - niss zwischen
czy - ją zo-stać żo - ną, nim stra - - szna ta - je - mni - - ca nie wy - ja -

Tener.

CHOR. Hei ha, hei ha, hei ha Du schö-ne Bo-gna.
Niech Bóg jej spokój da, niech Bóg jej spokój da!

Bass.

ha, hei, ha, Du schö-ne Bo-gna.
o - na tém jest prze - ra - żo - ną!

(das Bild an ihr Herz drückend)
(przyciskając do serca obrazek)

Dir und mir ent - schlei - - ert, ent - schlei - - ert ist.
Dla smu - tek bez prze - - rwy bez prze - - rwy trwa!

Schreckt sie aus dem Trau - - - me auf! Gruss
Jej smu - tek bez prze - - - rwy trwa! Szczęść

3te Scene.

(Bogna stösst bei dem „Grüss Gott" einen Schrei aus und begegnet in der Thür dem Fischer Bogdan, der ihr verdutzt nachsieht.)

Wojan, Bogdan und die Fischer.

3cia Scena.

Po słowach „Szczęść Bóg" Bogna szybko wbiega do domu Bogdana z którym się w drzwiach spotyka i który na nią, spogląda zdziwiony.

Wojan, Bogdan i Rybacy.

Wojan (zu Bogdan) (do Bogdana).

Allegro moderato.

Bogdan (zu den Fischern). (do rybaków).

Ach Po-

Grüss Gott ihr Jun-gen; nun holt das Ge - zä - he
Wi - taj - cie chłopcy! Bóg nam do - po - mo - że!

Tenor.

Chor. Gott. Bóg. Will-kom-men nasz mistrzu Meister! dro - gi! Grüss Gott! daj Bóg!

Bass.

Allegro moderato.

Etwas langsamer. Cokolwiek wolniej.

Bogdan (zu Wojan). do Wojana).

Wojan.

darf ich Bo - - - gna grü - ssen? Zu ih - - - rem
zdro - wić chciał - - - bym Bo - gnę! wtym u - - - ro -

Na - mens - tag? Geh! lu - sti - ger Ge - sell!
czy - stym dniu? Idź chło - pcze, spiesz co tchu!

4te Scene.

(Die Fischer ab an das Ufer des Flusses und holen Netze und alles Nötige zum Fisch- und Bernsteinfang. Wojan in das Fischerhaus.)
Bogdan (allein, Wojan nachblickend)

4ta Scena.

(Rybacy spieszą nad zatokę żeby przygotowac wszystko co potrzebne do połowu ryb i bursztynu.
Wojan wchodzi do chaty Bogdana.)
Bogdan (sam, spoglądając za Wojanem.)

Allegro moderato.

rit

Bogdan.

Wo-jan, er wirbt um sie, sein Blick stimmt sie hei-ter, das ar- - me sü-sse Kind ver-
Wo-jan po-ko-chał ją, to z ócz mu wi-dać by-ło, nie szczę- - sne dziewcze to wraz

lor mit ih-rem Va-ter ihr wah-res Le-bens-glück!
zoj cem u-tra- -ci-ło szczę-śli-wą przy-szłość swą!

p

Mein ed-ler Herr, an Wis-sen und E-del-muth gleich gross, ver-
Mój za-cny pan, człek pro-sty, szla-che-tny ze wszech stron, o-

fp

fiel des Gra-fen Ra-che. Ein Schrift-stück, das ge-fälscht
fia - rą padł Sta-ro-sty, sfał- -szo-wał pi-smo on

f

mo an- -ge-bracht vom Gra-fen, trieb ihn in die Ver- -ban-nung; er war der
a na żą-da-nie je-go sąd ska-zał nie-win- -ne-go Życzliwość

p

Lieb- -ling einst der Für- -stin und des Volks, und das war sei-ne
Księ-żnej i lu-du miał za pra-wość swą, i to zgu-bi-ło

Schuld.
go!

Ach ar- -mer Bo-dzan-ta!
Ach bie- -dny Bo-dzan-ta!

p

sf

Moderato.

Es war ein Mor - - - gen
Po - ra - - nek to słó-

son - nig, hell und schön, als er ge-fesselt, ge-fesselt von mir Ab - - - schied nahm, als
necz - ny jas-ny był, gdy on wo-kowach wo-kowach tu mnie że - - - gnał łzą i

er ge-fesselt von mir Ab - - schied nahm mit sei-ner letz - - - ten
gdy nadludz-kich do-by-wa jąc śił drzą-ce-mi u - - - sty

Bit-te auf den Lippen, mit sei-ner letz - - - ten Bit-te auf den Lip-pen; sie
szep-tał mi-ło-sier-nie, o - stat-nią pro - - - śbę że-bym speł-nił wier-nie speł-

ist er-füllt, sie ist er-füllt, sie ist
ni - łem ją... jak pra - wy człck speł - ni

er-füllt. Ich schwur ihm bei dem Bil - - de, vor Kum - mer, Schmerz und Leid sein
łem ją! Przy-sią - głem przed o-bra - zem, od trosk i bó - lu łez strzedz

Kind zu schützen, sein teu-res Kind zu schüt - - - - zen bis
skarb, to dzie-cię i czu-wać nad niem ra - - - - zem nim

Gott ihn wie-der in die Hei - - math führe; doch Bogna soll - - te nie ihr
Bóg da wró-cić kła-dąc mę - - kom kres. Lecz Bo-gna nie maznać swej

cresc.

Schick - - sal wis - sen, den Na - men, der ___ ihr
smu - - tnej do - li, na - zwi - ska któ - - - - re

schmerz - lich sei, so ward ich Va - ter ihr und Schüt - zer, treu ___ dem
kry - je wstyd, niech mnie za oj - - ca ma przy - się dze wier - - - ny

Schwur, ___ dem Schwur, ___ den ich ge -
tej przy - się - - dze wier - ny lat dwa

hal - ten nun seit zwanzig Jah - - - - - ren.
dzie - ścia ~~zwe się~~ jej oj - - - - - ciemi ~~com~~

5te Scene.

(Während der letzten Takte sind alle Fischer wieder aufgetreten, und zwar mit den Utensilien)
Bogdan, die Fischer, zuletzt Wojan.

5ta Scena.

(Podczas ostatnich słów i ostatnich taktów wszysey rybacy wracają z potrzebnemi narzędziami)
Bogdan, Rybacy wkońeu Wojan.

Allegro.
Bogdan.

Nun Jun - gen seid be-reit ihr schon? Auch
Cóż chło - pcy? czy go - to - wi już? I

CHOR.

Allegro.

nem der jüngsten Burschen)
jednego z najmłodszych chłopców)

Du ___ bist wie-der da, Du fröh - - li-cher Ge - sell?
ty ___ o - cho - tę masz we - so ___ ły dru - chu nasz?

Nun, da mir al - - - le fer - tig, so möch - ten wir, eh wir zur
Więc, kie - dy wszy - - scy tu - taj go - to - wi są, Nim roz - po -

schweren Ar - - beit rüs - - tig gehn, nach al - - tem Brauch und gu - ter
cznie - my cię - - żką pra - - cę swą, by sta - - ry zwy - czaj nasz za -

Wei - se den Herrn um Gna - de flehn für die - sen Tag, dass er uns freundlich auf dem
cho - wać, do Nie - ba wznieśmy głos by do - bry Bóg pro - wa - dził naswśród grożn ych

(Indem sie alle zum Gebet niederknien, tritt Wo - jan aus dem Hause und entblösst ehrerbietig das Haupt)

(Podczas gdy wszyscy do modlitwy klękają Wo - jan wychodzi z domu i rownież ze czcią odsłania głowę)

Wojan.

Er - hö - - - re uns!
Wy - słu - - - chać racz!

Mee - re sei. O Gott, er - hö - - re uns! Nun
mor - skich dróg. o Panie wy - słu - - chać racz! Ru -

CHOR.

Er - hö - - - re uns!
Wy słu - - - chać racz!

(Einen Augenblick tiefe Stille)
(chwila głębokiego spokoju)

(Bogdan und die Fischer gehen nach dem Hafen, wo sich ein reges Leben entwickelt. Mehrere Schiffe sieht man abfahren)

(Bogdan i żeglarze udają się do przystani gdzie zabierają się do roboty. Kilka statków odpływa)

Bogdan.

cresc.

rührt Euch Freun - de, wer ger - ne schafft, dem geht es von den Hän - den.
szaj - cie bra - cia kto pra - cy rad, niech spie - - szy do ro - bo - ty.

6te Scene. | 6ta Scena.

Allegro moderato.

Wojan (nach dem Fischerhause blickend) (spoglądając w stronę domu)

Ich sah sie nicht, sie hat - te sich ver - steckt; was sie nur
U - krv - ła sie nie mogłem widzieć jej! w obra - zku

immer mit dem Bil - de treibt? Sie ist von selt' - ner Gü - te, und doch ver -
tym ja - kiś czar byc musi! że dziewczę to u - - ro - cze roz - pa - cza

zwei - felt sie oh - ne Mass und Halt. Ist sie erst
pa - trząc nań; smutna cią - gle bez miar! Gdy ślub po -

För-ste-rin; so wecket neu-es Le-ben in ih-rer Brust der fri - - sche grü-ne
Łą-czy nas roz-pocznie ży-cie no-we o-ży-wi-pierś, źie-lo - - ny świe-ży

Wald. Wär' un-ser Graf nur nicht so hart, statt uns zu ver-
las. I gdy-by Graf nie gnę-bił nas przestał prześla-

fol-gen, die gan-ze Welt zu has-sen, wollt er sie, wie
do-wać, i nie-na-wi dzieć skrycie, mógł-by tak jak

Andante. (ruft in das Haus)
(woła ku domowi)

rit.

ich mit war-mer Lieb' um - - fas-sen. Süss Lieb - - chen kommst Du
ja roz-koszne pę-dzić życie. Czy przyj - - dziesz tu ko-

Bogna. (von innen)
(z zewnątrz)

Noch im-mer Wo - - jan, bist Du hier?
Więc ty wciąż cze - - kasz je-szcze mnie?

Wojan.

bal-de? Ver -
cha-nie? Tak

Sieh! ich bin schon
Patrz! ja spie-szę

wei-le hier zu be-grü-ssen Dich.
cze-kam cze-kam by po-zdro-wić cię!

da, sieh, ich bin schon
wraz już po-spie- szam

con anima

Und bald auch mein, Du theu- - res
Ach o-by już na wie- czny

7te Scene. 7ta Scena.

Un poco più mosso. (bedeutsam) (z naciskiem)

da. Dein teu-res Lieb bin ich wohl, doch noch nicht Dein auf
wraz. Ja równie być two ją chcę lecz je - szcze dziś nie -
Lieb'! czas!

Un poco più mosso.

f *p* *p*

e - wig. Ach nie, ach nie werd' ich Dir ge - hö - - - ren, nicht
mo - gę Ach nie! lecz ty u - koj próżną trwo - - - gę, naj -

parlando

Bald a-ber wirst Du's sein. Du darfst mich nicht verlassen, o
Tak jednak sta - nie się. Lecz ty mnie nie - o - puścisz ko -

f *f*

e - - - her reich ich Dir die Hand bis mei - ner
chę - - - tniej swą ci po - dam dłoń gdy raz zba -

Theu - - - - - - - - re, ver -
cha - - - - - - - - na nie

dim. *p*

Ab - kunft Schlei - - er wird enthüllt! Welch'
da - na bę - dzie ta - je mni - - - ca - ta! To

lass' mich nicht! Ver - lass' mich nicht! Welch'
rzu - cisz mnie, ko - cha - - - na ma! To

f *f* *rit.* *sf* *f*

Allegro vivace.

f

Glück Dir zu ge - hö - ren, welch' Glück Dir auf e - wig Treu zu
raj co du sza ma - rzy, to raj, przysiądz mi łość u oł

Glück Dir zu ge - hö - ren, welch' Glück Dir auf e - wig Treu zu
raj co du sza ma - rzy, to raj, przysiądz mi łość u oł

Allegro vivace.

schwören, es ist mir höch - ste, höch - - ste Se - lig - keit, ist mir
ta - rzy i bło - go wszczę - ściu pę - - dzić pę - dzić czas bło - go

schwören, es ist mir höch - ste, höch - - ste
ta - rzy i bło - go wszczę - ściu bło - - go

höch-ste, höch - - ste Se - lig-keit. Mag das Schick - - - - - sal uns auch
wszczę-ściu bło - - go pę - dzić czas. Nie bę - dzie - - - - - my roz - łą -

Se - lig-keit, ist mir höch-ste Se - - lig - keit. Mag das Schicksal uns auch
pę - dzić czas, bło - go wszczę-ścin pę - - dzić czas. Nie - bę-dzie - my roz łą

tren - nen, mag das Schick - - - - - sal uns auch tren - nen, uns'-rer
cze - ni Los nie - - - - - si tych pło - mie - ni los nie -

tren - nen, mag das Schick - sal uns auch tren - nen, uns'-rer
cze - ni Los nie - zga si tych pło - mie - ni los nie -

Lie - - - be Flammen brennen hell in al - ler Zeit.
zga - - si pło - mie - ni co tak śil - nie śil - nie pło - ną wnas.

Lie - - - be Flammen brennen hell in al - ler Zeit. Doch ver
zga - - si pło - mie - ni śil - nie pło - ną wnas. Gwia - zda

Durch den
O - na

trau - en wir den Ster - nen, die aus un - ge-ahn-ten Fer - nen,
szczę - ścia nas o - ca - li co przy-świe - ca nam zod - da - li

Him - mels-bo - gen strah - len; mög' ihr hel - ler Strahl uns füh - ren. Mag das
świe - ci nam na nie - bie. ja nie mo - gę stra - cić cie - bie! Nie - bę -

Mag das
Nie - bę -

Schick - sal uns auch tren - nen, uns-rer Lie - be Flammen bren - nen hell und
dzie - my roz-łą - cze - ni Los nie - zga - śi tych pło - mie - ni któ - re

Schick - sal uns auch tren - nen, uns-rer Lie - be Flammen bren - nen hell und
dzie - my roz-łą - cze - ni Los nie - zga - śi tych pło - mie - ni kto - re

klar in al-ler Zeit, hell und klar in al-ler Zeit, doch ver-
wie cznie płoną wnas któ-re wciąż tak płoną wnas! Gwia-zda

klar in al-ler Zeit, hell und klar in al-ler Zeit,
wie cznie płoną wnas któ-re wciąż tak płoną wnas!

p *cre - scen - do*

trau-en wir den Ster - - - nen die aus un-ge-ahn - - - ten
szczę-ścia nas o - ca - - - li o-na świe-ci nam zod-

doch ver-trau-en wir den Ster - - - nen die aus
Gwia-zda szczę-ścia nas o - ca - - - li o-na

f

Fer - - - nen durch die Him-mels-hö-he strah-len, mög ihr
da - - - li A gdy świe - ci nam na nie-bie Ja nie

un-ge-ahn - - - ten Fer-nen uns strah-len, mög ihr
świe-ci nam zod - da - li na nie-bie Ja nie

hel - - ler Strahl uns füh-ren; ach ich darf Dich nicht ver-lie - ren, ach ich
mo - - gę stra - cić cie-bie, ja nie mo-gę stra-cić cie - bie, ja nie

hel-ler Strahl uns füh-ren; ach ich darf Dich nicht ver-lie - ren, ach ich
mo-gę stra - - cić cie-bie, ja nie mo-gę stra-cić cie - bie, ja nie

darf Dich nicht ver-lie - ren, nicht um die gan - ze Welt, nicht um die
mo - gę stra-cić cie - bie ach ja nie-mo - gę stra - - cić cię, nie-

darf Dich nicht ver-lie - ren, nicht um die gan - ze Welt, nicht um die
mo - gę stra-cić cie - bie ach ja nie-mo - gę stra - - cic cię, nie-

gan - ze Welt, nicht um die gan-ze Welt, nicht um die
mo - gę stra - - cić cię ach nie, ach nie! za ża-dne

gan - ze Welt, nicht um die gan-ze Welt, nicht um die
mo - gę stra - - cić cię ach nie, ach nie! za ża-dne

gan - - ze Welt.
skar - - by nie!

(Beide in zärtlicher Umarmung)
(Oboje wczułem uściśnieniu.)

gan - ze Welt.
skar - by nie!

8te Scene.
Vorige, Bogdan.

8ma Scena.
Poprzedzający i Bogdan.

Bogdan (vom Hafen kommend)(przychodząc od przystani)

Moderato, quasi Recit.
Ei was, ei was Ge - sell', ist das 'ne Waid-mannsart?
A więc to tak wmy śliw - ską pra - cę wpra-wiasz się?

Was soll der Graf, er sah Dich zu sol-chen Die-nern sa - gen?
Co po - wie Graf, sta - ro - sta, na ta - ką służ bę two - ją?

(zu Bogna freundlich)
(do Bogny łagodnie)

die statt im Forst, mit hübschen Mäd-chen ko - sen? Und so be-rei - tet man
że za-miast wlas, tu pę - dzisz czas dziew - czy - ną? Ty tak go-tu - - jesz

sich die Mäd-chen zu em - pfan - gen, die Dich heut be-grü-ssen, zu
się by go - dnie przyjąć go - ści co ma ją dziś przy-być wtym

Wojan mit Beziehung, etwas scharf)
(ze względami choć trochę cierpko)

Ja, Va-ter Bog-dan, 'sist ihr Na-mens-tag, den sie so
Tak,dziś Bog-da - nie dzień u - ro-dzin jej a ta-kich

Dei - - nem Namens-tag.
dniu u - ro-dzin twych?

cresc.

oft und doch noch nie er - leb - te; Sie nennt sich Bo-gna,
dni nie wie - le ob-cho - dzi - ła; Jej i - mię Bo-gna

wie Du uns be-rich-tet, doch, es scheint der Na - men
ty nam tak po - wia - dasz Lecz, to i - mię wszy - stkim

Bogna.

Der Va-ter meint's ge - wiss — auch gut mit mir.
Więc oj - ciec zmy - ślił je — a za - nim ja.

al - len hier er-dich-tet.
zda — się być zmy-ślo - ne.

Bogdan.
(Wojan von oben bis unten messend)
(Wojana mierząc ostro wzrokiem)

(zu Bogna, wieder freundlich)
(do Bogny przyjaźnie)

Vor-witz'ger Bursch! Wer lehrt Dich mich zu fra-gen? Du geh' nach
Cie-ka-wyś zbyt! Kto py - tać ci się ka - że? Ty idź do

(Wojan
(do Wojana

Hau-se, damit Du vor Ver-folgung des bö - - sen Sta - ro-sten si - cher bist. Den
do - mu, bo hra-bia już cza - tu-je by spro - śnym swoim wzrokiem zmierzyć cię. O

scharf anblickend und leise)
ostro go zmierzając wzrokiem, cicho)

Gra - fen frag um Bo - gna, dann giebt's ein Wet - ter.
Bo - gnę spy - taj Gra - fa gdyś tak cie - ka - wy.

Etwas schneller. cokolwiek żywiej.
Wojan (zu Bogna, ohne auf Bogdan zu blicken)
(do Bogny, nie zważając na Bogdana)

Schön Bo-gna, sieh' auf den Weg am Flu-sse; es wä - re sich' - rer,
Patrz Bo-gno ja i - dę tam ku rze - ce a za-tem mógł-bym

Bogna (freudig) (radośnie)

Ach
Wo -

wür - de ich Dich ho-len, da könnt ich Dich bis an die Brü-cke füh - ren.
cie - bie za-brać z so-bą i choć do mo - stu od - pro - wa - dzić mo - gę.

Wo - jan, das wä - re schön.
ja - nie to do-bra myśl.

Bogdan.

Ist gar nicht nö-tig;
Lecz nie prze - zor - nie

(feierlich) (poważnie)

ich sprach Dich, Bogna, hier vor Al - - - len mündig; Du musst nun lernen ü - ber
po-słu - chaj Bo-gna, tyś do - ro - - - słą pan-ną Miej więc nad so-bą baczność

(freundlich) (łaskawie)

Dich zu herrschen. Du weisst, dass wir das Fisch - fest mor-gen fei-ern;
nie - u - stan-ną Wszak wiesz że ju-tro jest ry - ba-ckie świę-to,

Bogna (recht erfreut) (zadowolona)

Leb'
A

(zu Wojan) (do Wojana)

sei dort recht fröhlich. Auch Du bist dort ge - la - den.
bądź więc we - so - ła! Ty bądź jej wtem za - chę - tą.

p

wohl, mein Schatz!
więc bądź zdrów.

Wojan.

(Bogna bleibt vor dem Hause in sich gekehrt stehen) (Bogna pozostaje przed domem zamyślona)

Leb' wohl, leb' wohl und denk' an
Bądź zdrów, mój skar - bie ko - chaj

sf

(reicht Bogna die Hand, drückt sie lange zärtlich; nach dem Hintergrunde abgehend, sieht sich öfters mit zärtlichen Blicken um; Bogna bleibt traurig stehen, Wojan ansehend und läuft dann schnell ins Haus.)

mich Du Lieb', süss' Liebchen.
mnie i miej wpa - mię - ci.

(podaje rękę Bognie pieści ją długo, czule a idąc wgłąb sceny ciągle z uczuciem na nią się spogląda. Bogna przez chwilę stoi smutna, a gdy odszedł Wojan, biegnie szybko do domu)

dim. *p*

Bogdan. (für sich) (do siebie)

Ist die - se Bo - - - - gna,
Nieszczę - sna Bo - - - - gna!

nicht von wun - - - - der-li-chem Schlag?
wszak to szał - - - - - o-gar-nia ją?

(sieht sie mit bedeutenden Blicken an, dann ab nach dem Hafen)
(Bogdan przez chwilę z uwagą spogląda za nią, potem idzie ku zatoce)

cresc.

dim.

p

9te Scene.

Bogna, Magda, mit ihr zwölf Dorfmädchen und einige Frauen und Matronen; sie bringen Kränze und Blumen. Zwei Mädchen führen sie in die Mitte der Bühne, während Magda einen am Hause stehenden Sessel herbeiholt, auf den sich Bogna setzen muss; dann schmückt ein Mädchen ihr Haar mit einem Rosenkranz, das andere befestigt einen Strauss an ihren Brustlatz. Indess schliessen die Mädchen einen Kreis um sie und legen zum Schluss ihr alle Kränze und Sträusse zu Füssen.

9ta Scena.

Bogna, Magda a za nią 12 dziewcząt wiejskich, kilka kobiet i matron, niosą wience i kwiaty. Dwie dziewczyny stają na środku sceny, podczas gdy Magda stawia stojące przy domu krzesło, na którem Bognę posadzić mają, aby następnie ozdobić jej włosy wiankiem z róż, gdy inne przypinają jej bukiet do stanika, a reszta dziewcząt, tworząc koło, pozostałe kwiaty u stóp jej składa.

Allegro moderato giocoso.

Frauenchor. Chór kobiet.

Sō sei uns will-kom — men — du
Bądź nam po-zdro-wio — na — wszoł

Allegro moderato.

treu — es — ste Mäd — chen, — wir — von Dei-nen Schwe — stern — sie
wier — dein — wic gro — no — ne, — my — my sio-strę wto — bie — ni

(Die jungen Mädchen zeigen hier auf die Matronen)
(spoglądając na mężatki)

Sich Dei-ne Mut-ter, die Dich er-
Patrz ma-tek gro-no, gdzie cię pie-

die Dich er-zo-gen; freu' Dich der Ju-gend, hold Dir ver-süsst.
gdzie cię pie szczo-no wtej wa-żnej do-bie brać u-dział chcą.

zo-gen; freu' Dich der Ju-gend, hold Dir ver-süsst, ver-süsst.
szczo-no wtej wa-żnej do-bie brać u-dział ró-wnież chcą!

Blu-men und Blü-ten, zum Kranz ge-wun-den,
wkwia-ty cię ma-ją, wień-ce spla-ta-ją,

Blu-men und Blü-ten zum Kranz ge-wun-den,
wkwia-ty cię ma-ją wień-ce spla-ta-ją,

Fü - ssen wil - lig ge - - stellt.
da - ją je u twych stóp!

Nicht mehr des Dor-fes Kind,
Nie dziec-kiem na-szej wśi,

Nicht mehr des
Nie dziec-kiem

sei un - ge - fähr - lich,
druż - ką je - dy - ną

sei - - - o Jung - frau, o
zo - stań - - - dziew - dy - no, i

Dor-fes Kind, sei uns Ge - fähr - lich, sei - - - Jung - frau,
na-szej wśi, a druż - ką je - dy - na bądź nam - - - czy - - - no,

Bogna.

(erhebt sich gerührt)
(wzruszona, podnosi się)

Ich dank — Euch, Schwestern,
O śio stry mo - je

Jung - - frau, so Dir — — ge - fällt.
zo - - stań, i zo - - - stań nam!

Moderato.

Più mosso. Meno.

Müt-ter für die-se Treu-e, ich dank Euch al-len, die ihr heut — erschienen, des
ma-tki ach u-ko-cha-ne dzię-ku-ję wszystkim co-ście tu — ze-bra-ne by

Dor-fes Kind mit heit'rem Sang zu be-grü-ssen, seid mei-ner
dzie-cię wśi wza-ra-niu lat wi-tać szcze-rze! Mi-ło-ści

Lieb' — und meiner Treu' ge-wiss. Doch her-ber Schmerz durch-
mej — wdzięczności ślad wtej łzie. A jednak cię-żki

(zu Magda)
(do Magdy)

wogt — heut meine Brust; o wüsst ich doch — wer mei-ne El-tern sind. Du lebst so
ból — u-ci-ska mnie! o gdy-by wie- - -dzieć gdzie mój oj-ciec gdzie. Ty ży-jesz

lan - ge schon, ach ja, Du mü - sstest's wis - sen; Du weisst um sie; schloss Dir ein
dłu - go tak, ty o tem wie - dzieć mu - sisz Ty pra - wdę znasz. Czy tak przy -

Schwur den wahr - heits - treu - - - - en Mund, dass Du hin - ab - steigst in das
się - gą zwar - - te u - - - - sta masz Ze a - ni sło - - wa niechcesz

Bogna. (ängstlich) (z obawą)
Reich der Lü - ge? Es naht die Fürstin, mit
mi — po - wiedzieć? Tu księżna i - dzie, a

Magda. (gekränkt) (urażona)
Nicht so mein Kind; Gott — wird die Wahrheit fü - gen.
Nie, dziecię me! Bóg — pra - wdę sam od - sło - ni!

(Jagdfanfaren hinter der Scene.)
(Odgłosy rogów za sceną.)

(Alle gehen der Fürstin entgegen.)
(oddalają się na spotkanie księżnej.)

ihr der fre - che Graf. Kommt mit, — die lie - be Für - stin zu be - grü - ssen.
z nią bezczel - ny Graf. A więc by wi - tać księżnę spieszmy do niej!

10te Scene.

Vorige, der Graf mit Gefolge.

(Der Graf sieht Bogna und zuckt zusammen, worauf er sich ihr nähert. Bogna dagegen verbeugt sich tief, so auch die anderen Mädchen. Der Graf sieht Bogna bedeutungsvoll an; zu seinem Gefolge.)

10ta Scena.

Ciż sanni i Graf z orszakiem.

(Ujrzawszy Bognę zadrżał Graf i do niej się przybliża, Bogna oddaje mu ukłon głęboki równie imne dziewczęta, Graf znacząco przygląda się Bognie i odzywa się do swego otoczenia.)

Allegro moderato.

Graf.

Wie schön — sie ist, wie fes - selnd die Ge - stalt;
Jak pię - - - kną twarz, jak krztałtną postać ma.

wahnwi - tzig fröhnt sie Wo - - - jan's hei - - - sser Lie - be;
Sza - leń - stwem jest Wo - ja - - - na mi - - - łość dla niej!

doch mei - ne Macht setzt
Mej wła - dzy moc wnet

ih - - - rem Plan das Ziel, wenn meinem
ich zni - - we - czy plan, tak sta - nie

Streich — nicht das Ge - -
się — jak chcę bom -

lin - - -

kann-te, durch die-ses Volk am En-de gar zer - trüm-mert.
za - na, przez ten-że lud zo-sta-nie zdruzgo - ta - na.

Sopran.
Alt.
CHOR.
Tenor.
Bass.

Herr Graf! Ihr
O nie! O

Andante.
(mild)
(łagodnie)

Fürstin.

Herr Graf bezähmt Euch,
Tu Graf masz wła-dzę,

Ihr seht zu schwarz.
O nie! tak źle!

seht zu schwarz, zu schwarz.
nie! jest tu tak źle!

Andante.

p p p p

ist doch Gottes Wil - le ü - - - ber uns, der al - - les schafft und lenkt,
lecz tam Bo-zka wła - dza zgór - - nych sfer, nad wszyst - kiem dzier - ży ster,

was er sonst in sei-nem Plan be-schlos- - - - sen, wir
to co on w swych planach za - - - pro-wa- - - - - dza, my

wer- - - den es mit schwacher Kraft nicht hin-dern; seid mild und denkt, dass
wą- - - tłą si-łą zbu-rzyć nie zdo-ła-my. A więc miej wzgląd na

die - se ar - men Men-schen den schwe- - - - ren Kampf mit der Na -
lu - dzi tych nie - do - lę, co wciąż z przy-ro - dą to - cząc

tur be - ste - hen; was könn - te sie, so treu mir, nur
wal - - kę sro - gą, zła - two ścią, sam to przyznasz po -

(sich vom Grafen verabschiedend)
(do Grafe odchodząc)

Fürstin.

je ver - blen - den? Lebt wohl, Herr Ka-stel - lan.
bią - - dzić też mo - gą? Sta - ro - sto że-gnam cię

Graf.

Ver-
Gdy

CHOR. Gefolge der Fürstin und des Grafen.
Orszak księżnej i Grafa.

Nun auf,
Hej w las,

Nun auf, hin-
Hej w las, hej

ff ff

Uns lockt der Wald, in fri-schem Grün kühn das
nas wa - bi las, ten świe -ży las że - by

such nur dein Glück, mich reizt, mich reizt ein
ich wa - bi las na in - - - ny cel, chcę

— hin - aus zum Wal-de, im fri- - -
— hej wlas do bo-ru hej wlas,

aus zum Wal-de, im fri - schen
wlas do bo-ru hej wlas, hej

pp

Reh zu ja - gen; ein fro - hes Herz kennt
tam po - - - lo - wać, gdy jest o cho - - ta

kühn - - - - - ne - res Wa - - - gen, ich muss ein
czas moj za cho - - - wać in - ną zwie -

- - - - - schen Grün kühn das
hej! wlas tam na

Wal - - - - de,
wlas hej!

(Die Fürstin mit Gefolge in den Wald ab.)
(Księzna z orszakiem idzie do lasu.)

rit.

nicht des Ta - ges Pla-gen, kennt nicht des Ta - - ges Pla - - - gen.
szko - da dnia mar - no-wać, tak szko-da dnia mar - no - - - wać!

rit.

ed - lers Wild er - ja - gen, ein ed-lers Wild er - ja - - - gen.
rzy - - nę chcę u - po - lo - wać ja chcę tu u - po - lo - - - wać!

rit.

scheu - - - - - e Reh zu ja - - - gen.
sar - - - - - ny za - - po - lo - - - wać.

rit.

rit.

f

12te Scene.

Der Graf allein.

12te Scena.

Graf sam.

Allegro moderato.

Ich glaub's ihr gern, dass sie die Mil - - - de
Ia wie- -rzę wto że sa - ma ludz - - - kość

selbst; doch ist's das nicht, nicht das, was mir das
w niej Lecz nie to dziś jest ce - lem my - śli

Hirn, das Hirn zer - quält. Schön Bogna's Va - - ter,
mej tu wgłowie mej Wszak oj-ciec Bo- - gny

kehr - te er nicht einst wie - der, der Stol - ze, der sein Haupt so frech er -
ni - gdy już tu nie wró - ci, A du - ma co mu har dą wzno - si

hob, mir zum Ver - der - ben, mir zur Schmach, zum Tod. Doch das sind
skroń już mnie nie zdo - ła wtrącić whań - - - - by toń! Więc to złu -

Gril - len, müss - ger Stunden Last; ich würd' ihn auch zum zwei - ten Mal ver -
dze - nie, chwil bezczynnych płód, że go u - krzy - wdzić dru - gi raz, po -

der - ben. Ge - nug! Dann a - ber ster - - - - ben wird er
dłością. Precz ztem! On musiał um - - - - rzeć już zpe -

müs - sen. Wohl - an! jetzt er - kenn' ich nur den
w no - ścią! Dosć mar! czu - ję w so - bie ca - - łą

herr-schenden Ge- -dan-ken des Her- - -zens und mei-ner Lie- - -be zur schönen,
wła - dcy moc i si - ły po - tę- - - - -gę tej mi- -ło- - -sci dla mojej

Lento

hol- - - - - -den Bo - gna. Du schö-nes
Bog- - - - - -ny mi - łej. więc dziewczę

rit. rit. Lento

Kind, du machst den Reiz des Le - bens. Der
pójdź, by się me sny z i- -sci - ły. Już

Lie- -be Lust er - we - ckest in mir, sü-sse Bo- - -gna, ich
mo- -ja pierś roz - ko- -szą tchnie piękna Bo- - -gno! ja

13te Scene.

Der Graf, Fischer und Schiffer.

(Fischer und Schiffer auf ihren Schiffen und Kähnen aus der Ferne kommend.)

13te Scena.

Graf, rybacy i żeglarze.

(Rybacy i żeglarze na łodziach i statkach powracający, z daleka.)

Allegro.

Graf.

lie - - - -

Graf.

Du störst mein Glück, zu - rück in Meeres - tie - fen; Du störst mein Glück; Du
A gdy - byś mógł, to mnie do głę - bin mórz byś stra - cić chciał! Za-

cre - scen - - - do

(Der Graf geht wuth-
(Graf z wściekłością

störst mein Glück; zu - rück, zu-rück in Meeres - tie - - - - - fen.
gra - żasz cel i rad - - byś stra-cić wgłębię mo - - - - - rza.

CHOR.

Hol - la, Heissa, — Hol-
Hej ha! to my — je -

entbrannt ab. Die Fischer steigen von ihren Schiffen, mit reicher Beute beladen, ab.)
wychodzi. Rybacy z łodzi wynoszą owoc swej pracy.)

la, Heissa, Hol - la, Hei - ssa, — Hol - la, Hei - ssa, Hol - la!
steś my znów! Hej ha! to my — je - steś my znów! hej ha!

Ende des 1ten Akts.
Koniec Aktu 1go

2ter Akt.

(Das Fischerfest. Grosser, möglichst geräumiger Waldplatz am Meere, von einer Seite von bewaldeten Höhen umgeben. Links und rechts lagern Tonnen mit Bier. Rechts ist der Honoratioren = Tisch, mit einem Zeltdach überspannt. Links ebenfalls Tische und Stühle; etwas tiefer dann der Schiesstand und die Festscheibe. Rechts in der Mittelbühne ein Kletterbaum, behängt mit Tüchern und Fahnen.)

1te Scene.

(Bogdan. Einige Jägerburschen, sämmtliche Fischer und Schiffer sind bereits am Platze um die ankommenden Gäste (Soldaten, Bauern, Bürger etc.) zu erwarten. Sie arbeiten fleissig an der Fertigstellung der Dekorationen des Festplatzes, laufen hin und her, schleppen verschiedene zur Dekoration notwendige Gegenstände. Dann kommt Wojan. Nach und nach kommen auch andre geladene Gäste, wie Gemeindebeamten, Ortsbehörden. Alle festlich gekleidet.

Akt 2gi.

(Uroczystość rybacka. Obszerny plac nad morzem otoczony lesistemi wzgórzami, na lewo i prawo beczki z piwem po prawej stół główny, z rozpiętym nad nim w kształcie namiotu dachem, po lewej również stoły i krzesła; w głębi strzeluica i strzelecka tarcza. Na prawo w sródsceniu słup obwieszony różnokolorowemi chustkami i chorągwiami.

1sza Scena.

(Bogdan, kilku strzelców i rybaków oraz żeglarzy zebranych na placu dla witania przychodzących gości. Wszyscy oni pilnie pracują nad udekorowaniem placu, biegając tu i tam, znosząc różne rzeczy do tego potrzebne. Wchodzi Wojan, następnie inni goście swiątecznie ubrani.

Allegro moderato.

p p poco a poco cresc.

f

sf ff

Bogdan (zu den arbeitenden Arrangeuren des Festes)
(do pracujących aranżerów zabawy)

Allegro. *f*

Grüss Gott Euch Al - le zum trau - li - chen Fest!
Do - po - móż Bo - że w świą - tecz - nym tym dniu!

CHOR.

f Grüss Gott! ___
Szczęść Bóg! ___

f Grüss Gott! Hal - lo, hei - ssa! Grüss
Szczęść Bóg! Bóg za - płać wam Bóg

Allegro.

f *f*

p Ein Je - der von Euch geh' ___ nun vor Ort, jetzt
Niech każ dy tu z was czyn - - ność swą zna od -

Hal - lo, heissa!
Bóg za-płać wam

Gott! Grüss Gott!
za - płać wam

sf

frisch da-ran! Die Ar - - - - beit rasch be - - en - det und schmückt die
da - - ną mu! już czas ___ u - koń - czyć pra - - cę u - stro - ić

Si - - - tze mit den Blu-men fein, dass sich die Gäs - te froh und glücklich fühlen;
krze - - - sła wszystkie w swieży kwiat, by na - si go - ście zachwy - ce - ni by-li

CHOR.

Will's Gott, Herr
Da Bóg nasz

Will's Gott, Herr
Da Bóg nasz

macht fest - li - che Pracht! Nun vorwärts!
by każ - dy był rad! Do dzie - ła!

Mei-ster! Will's Gott, Herr Mei-ster!
mi-strzu! Da Bóg tak bę - dzie

Mei-ster! Will's Gott, Herr Mei-ster!
mi-strzu! Da Bóg tak bę - dzie

f

(Bogdan und alle anderen fahren weiter fort den Fest - platz auszuschmücken. Es werden Blumen und Blumen-kränze zusammengetragen, Sitze aufgestellt emblema - tische Figuren (Agricultur, Kunst, Wissenschaft, Volks- und Seeleben) aufgebaut.)

(Bogdan i wszyscy inni rozchodzą się po placu żeby go stroić, ustawiać krzesła, stroić je kwiatami, stawiać figury alegoryczne: rolnictwa, nauk ludu i żeglugi.)

Allegro.

Wojan. (links, auf das Treiben blickend)
(na lewej stronie przypatrując się pracującym)

cresc.

Welch' rei - zen-des Bild gewährt dies schö-ne Le - - ben! So sin - - - nig und so
Jak pię - kne tu ży - - cie dla mnie jest wtę chwi - - lę! U - ro - - - czą i cza-

fp *p*

wun - - - der-bar, so wun-der - bar zu-gleich. Die Wäl-der sind mir
ro - - - wną tak, jak dro-gim każ - - - dy krzak! Wszak la-sy te, pa-

lie - - be, gu-te Freunde; an je-den Baum im Wald knüpft sich ein Lied-chen. Wie oft hab'
mię - - tue mi tak mi - le A z każdém z drzew się łą - czy wspomnień ty - le! Tu nie-raz

ich mit na-men-lo-sem Seh - - - nen auf Bogna dort am Lug - - - stein still ge-
ja ztę - skno-ty dziwnej sza - - - łem, na mo ją Bog-nę dłu - - - go cza - - to-

war - - - - tet, und wenn ein Reh sich durch das Dickicht dräng - - te, wähnt' ich be-
wa - - - - łem Gdy sar - ny krok w gę-stwi - nie po-sły- -sza - - - łem Jam pewnym

Wojan.

glückt, es sei ihr lei - ser Schritt.
był że to jej kro-ków szmer!

Bogdan (der zuerst die Leute anstellte, trat dann zu Wojan und hörte ihm zu.)
(który rozstawiwszy ludzi, zbliża się do Wojana.)

Auch ich war einst so
I ja to wży - ciu

Ach, glaubt es Va - ter Bog-dan, es träumt sich süss in die-sem
Więc poj - miesz zac-ny oj - cze jak słod - ko ma - - rzy się wtym

glücklich!
zna-łem

schö - - - - - - nen Lan - de.
pię - - - - - - knym le - sie.

Bogdan (belehrend)
(objaśniając)

Doch hal-te Dir den
Lecz pomnij to zbyt

Träu - - - mer nicht le - ben - dig, die That-kraft nur bringt köst - - li - chen Ge-
ży - - - - wy ma - rzy - cie - lu że wra - zach wie - lu to nam klę - skę

(Er tritt rechts an den Honoratiorentisch.)
(Odchodzi w stronę pracujących.)

Wojan. Andantino. (Lentissimo) in 6

winn!
niesie!

Wie se - lig, se - lig denk' ich der
O jak mi chwi - la ta jest pa-

rit.

Stun - - de, wo ich sie zu - erst ge - se - - - - -
mię - - - tną gdy ją pierwszy raz uj - rza - - - - -

cresc.

- hen, im hol - den Sich - ver - ste - hen, ja uns, ja uns er - fasst
- łem. I kry - łem się z tym sza - łem co już, co już o - gar

der Lie - - - - be Pein. Nun zum
niał mnie - - - - i ją Dziś gdy

dau - - ernd' schö - - - - nen, ja schö - - - nen Bun - - - - de, da
mi - - łość mi - - - - łość tę tak na mię - - - - tną u-

poco a poco

cresc.

wir uns froh die Hän - de rei - - - - - chen, es
wień - - - czyć ma już zwią - zek swię - - - - - ty Ach

kann, un-serm Glück nichts mehr glei - - - chen, es kann nichts mehr
ści ścia to dar to dar nie-po - ję - - - - ty to dar, to dar nie-po-

glei - - - - - chen, denn sie ist, sie ist auf
ję - - - - - ty Gdy żyć mam na za - - - - wsze na -

cresc.

p

e - wig mein, sie ist auf e - wig mein; ach
za - wsze z nią gdy żyć mam na za - wsze z nią! Ach

se - lig ja denk ich, ja denk' ich der Stun - - - - de wo
jak mi - ła chwi - la ta chwi - la pa - mię - tna Gdy

ich sie zu - erst, zu - erst sie ge - se - - - - - hen, im
ją kie - dy ją raz pier - wszy uj - rza - - - - - łem I

sf

f

cresc.

hol - - den Sich - - ver - - - ste - hen, ja uns, ja
kryć się mu - sia - - łem z tym sza - łem co już, co

uns erfasst der Lie - - be Pein, der Lie -
już o - gar - - niał mnie i ją o - gar -

po - co a po - co acceler.

- - - - - be Pein uns er - fasst, der Lie - - - - - - - be
- - - - - niał już mnie i ją i mnie i

p

Pein.
ją.

Bogdan.

p

Du
O

a Tempo

cresc.

accel.

Allegretto.

wack' - - rer Ge - sell', das wah - re wohl, denn ei - ne Brust, wo
dru - - chu ty mój jak chciał - bym ja by tu pierś twa gdzie

Frauenchor (hinter der Scene)
Chór Kobiet (za sceną)

Hej - - ha, hej - ha!
Hej - - ha, hej - ha!

Allegretto.

Sang und Lie - der hau - sen schliesst im - mer treu sich vor dem
szczę - ścia pieśń roz - brzmie - wa, wnet nie za - zna - ła co to

Hej - ha, hej - ha!
Hej - ha, hej - ha!

(auf den Zug der Frauen)
(do przybywających kchiet)

Schlech - - - - - ten zu. Für -
do - - - - - la zła! O

Wir wan - dern froh und
Spie - sze - my tu, nie

Männerchor (auf der Scene)

So seht dort un - sre Mädchen,
Dzie - we - czki na - sze i - dą,

wahr da sind sie, sie ei - len zu uns her.
tak to o - ne, już tu zbli - ża - ją się

ras - ten nicht, bis wir an Stell', an
szczę dzac śil, na wiel - - - ką u - ro -

sie ei - len zu uns her.
już tu zbli - ża - ją się!

(zu den Fischern)
(do rybaków)

Macht End Ihr Jun - gen, Eu - re Mäd - chen kom - men.
Hej żwa - wo chłop - cy już dzie - wczę - ta i - dą!

Stell' und Ort.
czy - stość tę!

(Freudige Bewegung unter den Fischern)
(Oznaki zadowolenia między rybakami)

2te Scene.

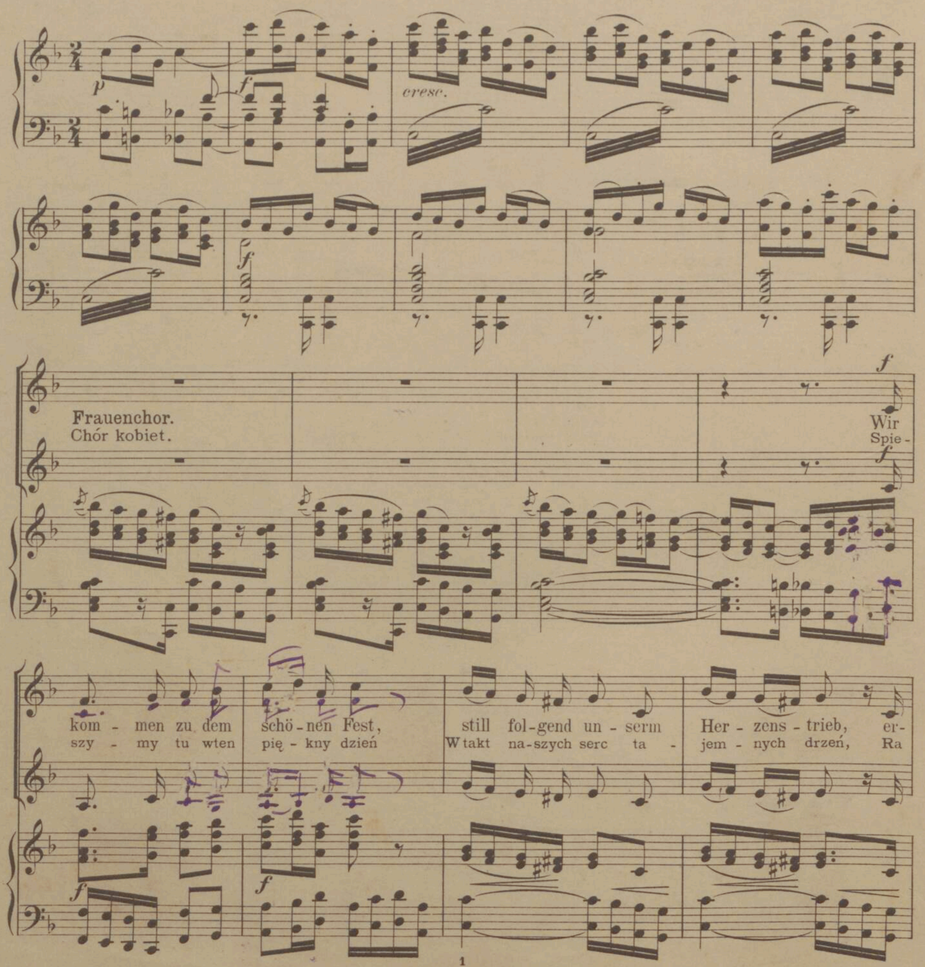
Vorige. Die Festjungfrauen.

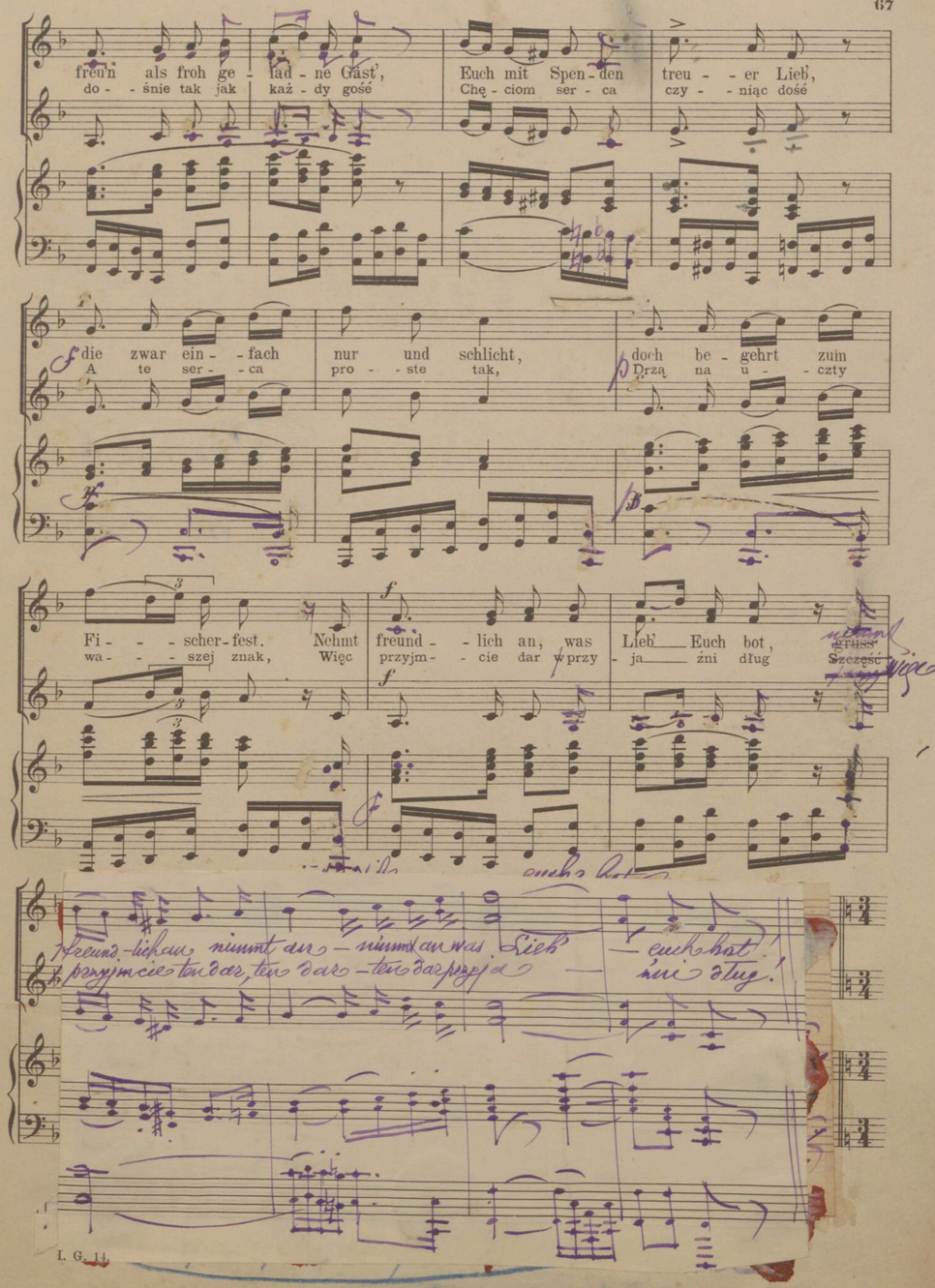
(Die Mädchen werden auf einem nicht sehr hoch gelegenem Bergweg, der hinab zur Bühne führt, sichtbar. Sobald die Mädchen mit dem Begrüssungsgesang begonnen, legen die Schiffer und Fischer, die inzwischen die Ausschmückung des Platzes beendet, ihre Werkzeuge bei Seite, und bewillkommnen sie aus der Ferne. Zwei Küper mit bekränzten Fässern auf der Schulter und ein kleiner Bacchus gehen den Mädchen voran, welche Körbe mit allerhand Lebensmitteln mit sich führen. Sobald sie oben die Mitte der Bühne erreichen, bleiben sie stehen und singen ihren Gruss.)

2ga Scena.

Poprzedzający i kobiety na uroczystość przybyłe.

(Kobiety stają na niewielkim wzgórku znajdującym się w głębi sceny. Jak tylko one dadzą się słyszeć z powitalnym śpiewem, rybacy i żeglarze kończący dotychczas upiększanie placu, kładą narzędzia na stronę i witają je zdaleka. Dwaj kiprowie z uwieńczonemi beczkami i mały Bachus idą naprzeciw dziewcząt niosących koszyki z żywnością.)





3te Scene.

Vorige. Magda.

(Magda sehr erregt, erst zu Bogdan und dann zu den Fischern.)

Moderato.

Magda.

Hor' mich mein Freund! Hört mich, Ihr lie-ben Leu-te: Ein ed-ler
Wiceé nio-sę wam! zważ-cie, ko-cha-ni lu-dzie; do-stoj-ny

Gast will un-ser Fest er denkt, der Herr Graf wird in Per-son heut'
gość dziś nasz za-szczy-ci sam nasz pan Graf we włas-nej swej o-

(Diese Nachricht wird allseitig kalt aufgenommen, ärgerlich nimmt Magda den Bogdan bei Seite.)

kommen. Ihr kön--net da von Bo-gna mit ihm sprechen, so
On mogł-by względem Bo-gny mó wić z to-bą więc

(Bogdan wehrt sie ungläubig ab)

giebts noch heut Ver-lo-bung, noch heut', frisch dran!
rób za-rę-czy-ny, już dziś! więc spiesz!

Die Fischer.
Rybacy.

3cia Scena.

Ciż sami i Magda.

(Magda silnie wzburzona, najprzód do Bogdana a następnie do rybaków się zwraca.)

(Wiadomość tę bardzo nieprzychylnie przyjmuje całe zgromadzenie, po czem Magda do Bogdana na stronie.)

(Bogdan odwraca się z niechęcią)

4te Scene.

(Vorige, die Jungfrauen, welche von den Fischern empfangen werden.)

Allegro vivace.

Ten

Bas

Allegro vivace.

Frau-en, will-kom-men, will-kom-men im
czy-stym Wi-ta-Witaj-cie, wi-taj-cie wam cie-

schmu--cken, duft'-gen Wald, wie wir voll
ni--sty-m won-ny-m las, jak my wdzięk

4a Scena.

(Ciż sami i kobiety na spotkanie których wyszli rybacy.)

Treu' in die Au - - - gen uns schau - en, bleibt
wiel - - bim jak wzdro - - ju przej - - ży - stym pod

Au - gen uns schau - en,
wzdro - ju przej - - - - ży - stym

un - - - ser dem Kit - - - tel kein Herz, kein Herz mehr
pro - sta su - kma - - na wy serc szu - kaj - cie

Festjungfrauen.
Kobiety.

Ge-
Te

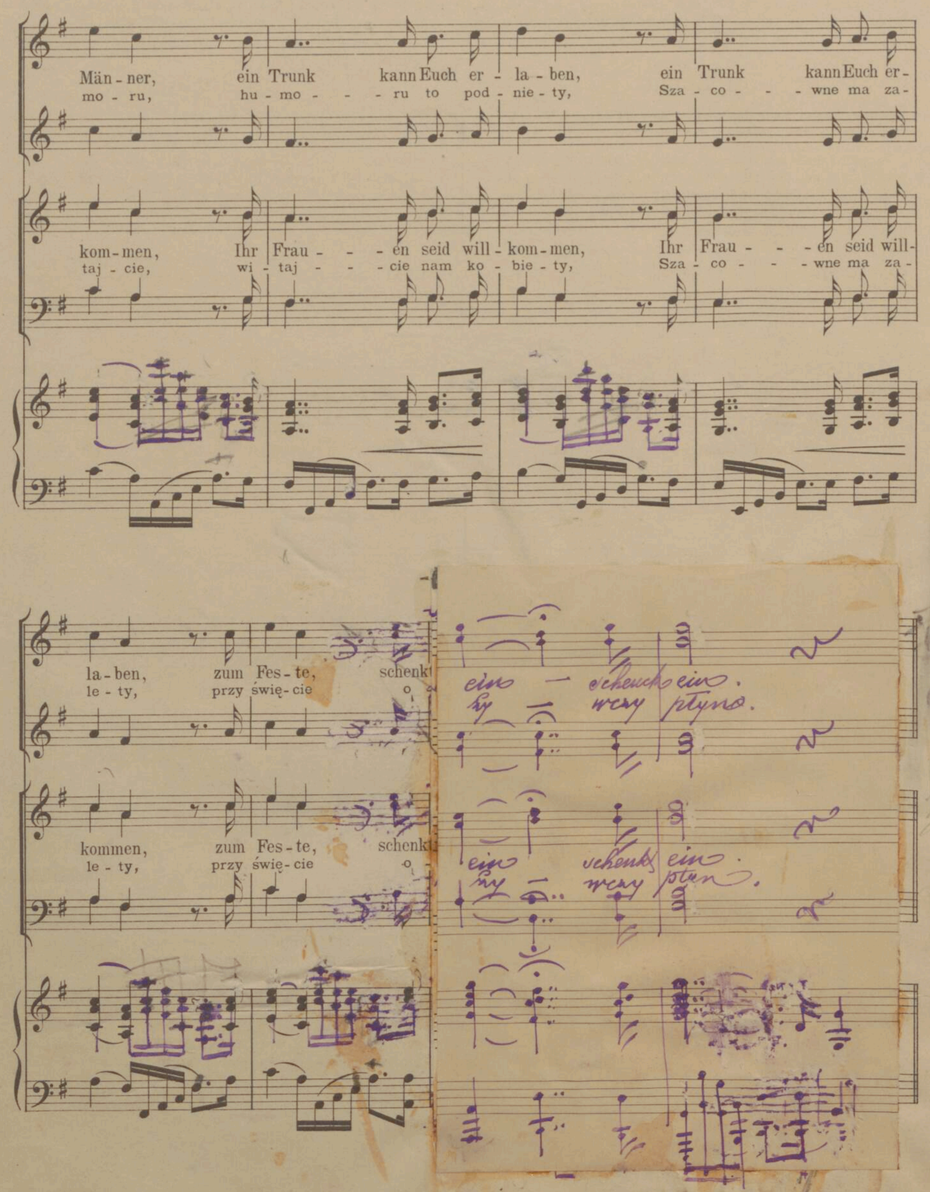
kalt. Will - kom - men hol - de Mäd - - chen. Wie
wnas. Wi - taj - - cie nam dzie - wcze - - ta. Te

ring sind uns'- re Ga - - - ben,
skrom - - - ne na - sze da - - - ry,

wir voll Treu' Euch schau - - en, im schmu - cken, duft'- gen
za - - - cnych serc o - fia - - ry, Wtym pię - - knym won - nym

ein Trunk kann Euch er - la - - ben, Ihr
Tu pij - - - cie z peł'- nej cza - - ry! Hu-

Wal - - de, im schmu - - cken, duft'-gen Wal - - de, Will-
le - - sie, spo - ży - - jem wa - sze da - - ry! Wi -



(Die Mädchen schenken ein, dann gruppiren sich alle, auf Holzbänken, Steinen, Felsen etc. niedersetzend, bunt durcheinander.)

5te Scene.

Vorige; gegen Ende des Chores der **Graf** mit Gefolge von Cavalieren, Jägern und Dienern.)

(Bogdan und alle andern, sobald sie den Grafen erblickten, empfingen ihn mit einem tiefen Gruss. Der Graf, welcher von allen Seiten ehrfurchtsvoll begrüsst wird, beachtet weder Bogdan, noch die Anderen, sondern geht mit seinem Gefolge nach dem Honoratiorentisch, der schon vorher geräumt wurde und begrüsst Bogna.)

Der Graf (ohne das Volk nur eines Blickes zu würdigen, mit heuchlerischer Freundlichkeit.)

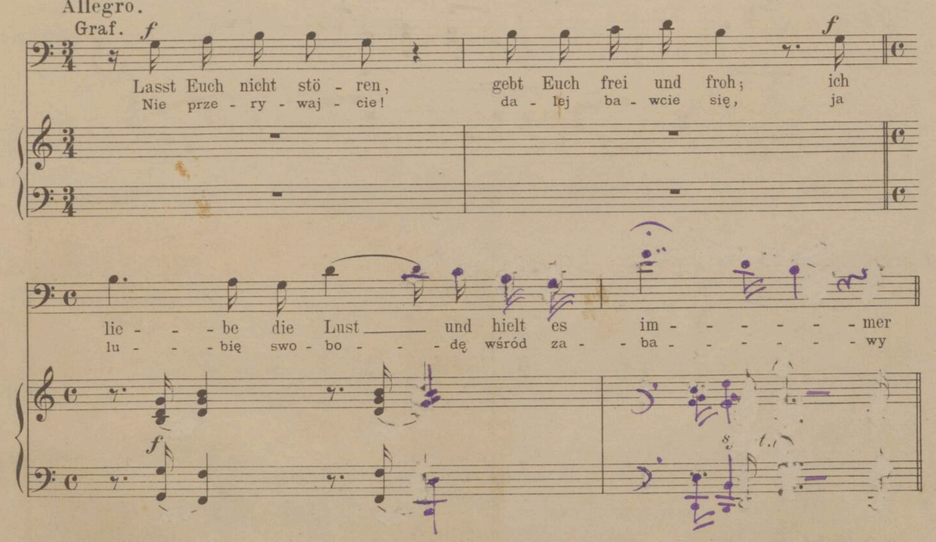
(Dziewczęta nalewaja wczarki; wszyscy grupują się na ławkach, stołkach, skałach etc. siedząc bezładnie rozdzielemi.)

5ta Scena.

Ciż sami, ku końcowi chóru **Graf** z orszakiem; strzelcy i służba.

(Bogdan i inni przy wejściu Grafa witają go głębokim ukłonem. On mimo nich przechodząc idzie wprost na miejsce przy głównym stole witając Bognę.)

Graf. Lekceważącem spojrzeniem zmierzając obecnych, z udaną grzecznoscią.)



(Nach der Ansprache des Grafen giebt er Bogna das Zeichen, sich an seiner Seite, dem Publikum gegenüber, niederzulassen. Sogleich serviren auch die Diener aus den Körben die Speisen, welche sie mitgebracht. Hierauf legt der Graf Bogna einen Becher eigenhändig vor, die höchst verschämt und sich fortwährend sträubend hinüber zu Wojan blickt. Der Graf füllt die Becher und trinkt Bogna zu, sich sichtlich an ihrer Verlegenheit ergötzend und in zärtlichster Unterhaltung mit ihr verkehrend. Bogdan, welcher links der Bühne Platz genommen, ebenso Wojan, sehen dem Treiben des Grafen verdrossen zu. Indess der Tanz.)

(Po swej przemowie, Graf daje znaki Bognie żeby się do niego zbliżyła nie mięszając się z tłumem. Zaraz też służba wybiera z koszów potrawy które mu podaje. Graf następnie podaje Bognie własnoręcznie kielich, ta zawstydzona odsuwa go, równocześnie spoglądając na Wojana. Graf napełnia kielich i pije do Bogny, a widząc jej kłopot czułą znią rozmową, stara się jej podobać. Bogdan znajdujący się równie jak Wojan po lewej stronie sceny, z niechęcią patrzy na to... Tańce.)

Tanz. Mazur.

Allegro moderato.

so!
tu!

Introductione.

f

Mazur.

ff

Taniec. Mazur.

p

p

f

ff

Trio.

f

ff

f

ff

f

ff

Coda.

ff

Bogna zum Grafen, nach beendetem Tanz die Gelegenheit ergreifend loszukommen.

Bogna do Grafa po skończonym tańcu chcąc go się pozbyć i zająć czém innem.

Andantino.

Mein Va - ter weiss ein schönes Lied, vom Schif - - fer aus der Fer - ne,
Mój oj - ciec u - mie pię - kną pieśń o przy - by - - szu z ob - cej stro - ny

p

ach, wenn er es singt — es geht zum Ge - müth! **Graf** (mit einem verächtlichen Blick auf das Volk)
ach, gdy on ją śpie - wa to każ - - dy wzru - szo - ny! (spoglądając na wsrystkich lekceważąco)

Gut,
Niech

un poco più mosso

p

Chor.

Wir hö - ren's Al - le so gerne!
My wszy - scy chę - tnie slu - cha - my.

un poco più mosso

sf *p* *p*

Bog - dan singt!
śpie - wa więc!

Bogdan.

f *p*

Nun gut, so gebt — mir die Lei - er her. Es
Więc tak, to daj — cie mi lu - tnię mą Przy -

p

Wir sin - - - - - gen
Wto - ruj — my

p

Wir sin - - gen, wir sin - - gen
Wto - ruj — my

p *f*

Ballade mit Chor und Finale.

Sobald Bogdan vorgeht, lagern sich die kleinen Mädchen und Jungen zu seinen Füssen.

Ballada z chórem i Finał.

Obecni otaczają Bogdana, grupując się malowniczo.

Andantino.

kam ein Mann aus fer- - nem Land, aus
je- - chał ktoś zda- - le- - kich stron z da-

mit.
mu!

Sopran.
Es kam ein Mann aus
Przy je- chał kloś z da-

fer- - nem Land, er kam aus Nor- den, aus Nor- den ge- zo- gen,
le- - kich stron, z od- - le- głej przy- był tu przy był tu zie- mi

fer- - nem Land,
le- - kich stron,

Bässe.
Er
Z od-

Er war im Volk mit
Wspól- ne- go zlu- dem

kam aus Nor- den ge- - zo- - - gen.
le- - głej przy- był tu zie- - - mi.

1

kei- nem ver- wandt, doch wa- ren ihm al- le ge- - wo- - - gen.
nie- niał nic on, Żył je- dnak jak mię- dzy swo- - je mi.

f
Doch
Żył

p
Ach, ar- mer Mann, welch'
Ach bie- dny człek prze-

ihm al- le ge- - wo- - gen.
jak mię- dzy swo- - je mi.

wa- - ren ihm al- le ge- - wo- - gen.
je- - dnak jak mię- dzy swo- - je mi.

f *f* *p*

trau- rig Loos er- - war- - tet Dich in des Mee- - res Schooss.
zna- czeń dłoń wnet go po- grą- - ża wśród mor- skich toń!

pp
Ach
Ach
pp

cresc.

1

ar - mer Mann, welch' trau - rig Loos er - - war - - tet Dich in des
bie - dny człek prze - - zna - czeń dłoń wnet go po - gra - ża wśród

Allegro.

Graf (zu Bogdan mit unterdrückter Wuth, indem er die Ballade commentirt)
(do Bogdana z ukrytą złością)

f

Dein Lied ist nicht aus, das kann auch noch anders geschehn; gieb
Twój śpiew nie wart nic, to mo - gło każ-de-mu się stać! Czyż

Mee - - - res Schooss.
mor - - skich ton.

Allegro.

f

Acht, be - stell' dein Haus, 's wurd Man - cher nicht wie - der - ge - sehn! Du
raz u - rzą - dzasz dom a nie - - wiesz czy uj - rzysz go znów. Ty

al - - - - ter Fi - scher ver - mei - - - de den Hohn, — denn
zaś — ry - ba - ku szy - der - - - stwa - się strzeż — bo

Andantino. *Tempo I.*

sonst wird auch Dir, auch Dir — Ver - ban-nung zum Lohn.
mo - - - żesz bo mo-żesz wnet na wy - gna - nie pójść też!

Bogdan (tief erregt) (wzruszony)

Der Sa - ge In - halt, mein
Do - stoj - ny pa - nie treść

Andantino. *Tempo I.*

f

Bogdan, dem der Graf sofort den Rücken zukehrte, tritt zurück; der Graf dagegen geht an ihm vorüber nach links auf Bogna zu, die sich in die Nähe Wojan's geflüchtet.
Bogdan od którego Graf się odwrócił, oddala się; Graf zaś udaje się do Bogny na lewo, która chroniąc się staje w pobliżu Wojana.

gnä - di-ger Graf!
myś - li twych znam!

Presto.

Moderato.

Graf (Bogna's Hand fassend)
(biorąc Bognę za rękę)

p

Seh' Dich hier un-gern, Du schö - ne Maid, hier kann, — hier kann kein Glück Dich er -
Ja tak nie-chę-tnie tu wi - dzę cię bo ja - - kiż cię tu los spot-kać

(Er erfasst ihre Hand, sie weicht zurück, und nun zwingt er sie mit ihm wie-
(Raz drugi bierzę ją za rękę, i chce ciągnąć niechętną w prawo. Dla zama-

freu - - - - -en; schön Bo - - - - -gna, nicht wirst Du es be -
mo - - - - -że? Pójdź ze - - - - -mną o ślicz - ne dzie - wczę

der nach rechts zu gehen. Um die Abweisungen zu verdecken, wendet er sich gnädig zu Bogdan.)
skowania jej niechęci, zwraca się łaskawie do Bogdana.)

reu - en, folgst Du mir wil - - - lig, noch ist es
ho - że, pójdź ze mną chę - - tnie do - pó - - - ki

Bogna (bei Seite) (na stronie)

Ach mei - ne Lei - - - - - - - - den sind ja oh - ne
Ach mo - ich cier - - - - - - - - pień jak - że kres da -

Zeit! Es ist noch Zeit! Was meinst Du Al - ter,
czas do - pó - ki czas! Cóż my - ślisz sta - ry?

En - de, zu Grun- - - - - - de soll er mich nicht
le - ki, stra - co - - - - - na czyż mam być na

nun schön Bo - gna mün - dig, ich will sie an den Hof der Für - stin
Bo - gna peł - no - let - nia, na dwór chcę od - dać ją do ksią - żnej

Bogna.

rich - - - - - - ten, soll mich nicht rich - ten.
wie - - - - - - ki, mam być na wie - ki.

brin - gen, um ein wür - dig Loos ihr zu be - - rei - ten.
pa - - ni gdzie le - pszy los za - swi - ta dla niej.

Bogdan (sehr verwirrt) (bardzo zaambarasowany)

Herr
Sta -

Bogdan.

Graf, mein Kind ist für den Hof zu schlicht, sehr heiss liebt sie Wo - jan, und wür - de
ro - sto, ta służ - ba nie dla cór - ki mej, sam roz - dział z Wo - ja - nem u - nie - szczę -

Allegro moderato.

Graf (sehr kurz) (stanowczo)

So werd' ich thun was ihr zum Bes - ten dient.
Ja zro - bię to, co zgo - dne z do - brem jej!

schwer sich tren - nen.
śli - wić ją mo - że!

Allegro moderato.

Graf (zu dem Volk gewendet) (zwracając się do ludu)

Da ist ei - ne Schei-be, Ihr seid gu - te Schützen, nun Wo - jan zei - ge Dich in
Tam wi - dzi - cie tar - czę, wy dziel - ni my - śli - wi, Wo - ja - nie po-pisz się ze

Dei - ner Kunst; Du bist der bes - re Schütz im Ge-birg, hier die - ser Beu - - tel Gold dem
strzałem swym. Naj-lepszym strzelcem wszak jes-teś ty, se - tkę ta - la - - rów znaj - dziesz

Wojan (mit verbissenem Zorn) (z tajonym gniewem)

Zu gü - tig, gnäd'ger Herr, so ho - - her Preis!
Zbyt hoj - ną zda się być na - gro - - da ta!

bes - ten Schuss!
w wor - ku tym!

(in grosser Verwirrung: Sie will zu Wojan gehen, der Graf hält sie zurück; Wojan in grosser Erregung, umringt von Jägerburschen und Bogdan, die ihn beruhigen)
(zmięszana chce odejść, Graf zatrzymuje ją, wzburzonego Wojana otaczają strzelcy i imni oraz Bogdan starają się go uspokoic)

Bogna

Wo - - jan zielt bes-ser bin ich ihm zur Sei - te. (zu Bogna, welche zu entkommen sucht, mit Trotz leise)
Smia - - ło Wo - ja-nie! je - - stem tu przy to - bie. (do Bogny która chce uciekać, ze złością po cichu)

Du bleibst! Sein Ziel ist
Jdź ztąd! wzak ła - twy

(zu Bogna leise) (do Bogny z cicha)

Graf. Moderato.

leicht! Du bist so hold, voll Lieb - reiz, schö-ne Bo - - - gna, ich
cel! Tyś pię - kną tak że bę - dziesz tam-o - zdo - - - bą chcę

Moderato.

Bogna

Nein, Prze -

will Dich an den Hof der Für - - stin brin-gen.
za - brać cie - bie zso - - - bą na dwór ksią - żę - cy!

(mit grosser Entschiedenheit) (stanowczo)

nie - - - - mals, Herr!
ni - - - - gdy nie!

Allegro.

Graf (fasst sie am Arme, voll Wuth) (porywając ją za ramię)

So werd' ich Dich zu Dei-nem
Od te - go prze - cie przyszłość

Allegro.

(Wojan, dessen Erregung indess auf das höchste Maass gestiegen, will soeben, das Gewehr noch in beiden Händen haltend, auf den Grafen zu. Bogdan sucht ihn abzuhalten, so auch die Anderen; er drängt sie von sich weg und bei seiner Rede zum Grafen wird er wieder von den Seinen bedrängt; es entladet sich die Büchse, deren Lauf zufällig auf den Grafen gerichtet war. Der Schuss jedoch geht in die Luft.)

(Wojan w najwyższym stopniu rozdrażniony postępowaniem Grafa, którego idąc wstronę strzelnicy obserwował, trzymając fuzję wręku, zawraca z powrotem; Bogdan i inni chcą go wstrzymać, w chwili kiedy z nim się szamotają, pada strzał, nie uszkodziwszy nikogo.)

Wojan (zum Grafen) (do Grafa)

Herr Graf, was wollt Ihr wa - - - gen.
Co czy - - - nić śmiesz Sta - ro - - - sto.

(Auf das dritte Viertel dieses Taktes fällt ein Schuss.)
(Na trzecią ćwiartkę tego taktu pada strzał.)

Glii - cke zwin-gen.
twa za - le - ży!

Graf (entsetzt, ruft in die Scene) (przerażony)

Allegro.

Was war das? Ha! Du Schur-ke, der
Co to jest? Ha! ty łe - trze, ten

(Bogna, welche bei dem Schuss sogleich zu Wojan wollte, wurde vom Grafen nicht ausser Acht gelassen und jetzt wieder hält er sie mit eisernem Griff.)

(Bognę która po wystrzale natychmiast biegnąć chciała do Wojana, silnym ruchem wstrzymuje Graf.)

Schuss galt mir, galt mir!
strzał! to we mnie ten strzał!

Allegro moderato.

(zu Bogna) (do Bogny)

Mein musst Du sein, Du En - - - - gels - ge -
Mu - - - - szę cię mieć a - nie - - - - le ty

Bogna (flehend zu den Ihrigen) (błagalnie)

Ach helft mir! Ich bin ver - lo - - ren.
Ra tuj - - cie! jam już zgu - bio - - na.

Wojan.

Graf.

(zu Bogna) (do Bogny)

(mit starker Stimme) (głośno)

stalt! Bleib ru - - - hig Kind! Ihr wollt's, nun
mój! U - spo - - - kój się! dłón mu za -

Bogdan.

Soprani.

CHOR.

Tenori.

Bassi.

Ent-setz-lich! O - kropność!

Ach, ich bin ver - lo - ren. Ach, Er-
Ach jam już zgu - bio - na. Ach, li -

(Wojan will auf Bogna zu, Bogdan lässt es nicht zu.)
(Wojan chce biedz do Bogny, Bogdan go wstrzymuje.)

Ja, ich werd' dich ret - ten. Teu - - re
Ja cię wnet o - ca - lę dro - - ga

zit-tert, nun zit - - tert vor mir! Ihr habt's ge-
drżała bo mnie lę - kał się! On zro - - bił

(Bogdan kniet vor dem Grafen.)
(klęka przed Grafem.)

Ja, ich werd' dich ret - ten! Herr Graf, mein ar-mes
Ja cię wnet o - ca - lę O pa - nie, dziecię

Entsetz - lich!
O-kro - pność!

Entsetz - lich!
O-kro - pność!

Brü - - - der vor! Auf den Ty-
Bra - - - cia z rąk ty - ra - na

bar - - - men, er - barmt Euch, ach, Er - bar - - - men, er-
to - - - ści na Bo - ga! któż o - ca - - - li mnie

Bo - - - gna, Dich ret - ten, bau und hof - - - fe, ach
Bo - - - gno ty dro - ga ja o - ca - - - lę cię

wollt, so zit - - - tert vor mir; sie
to bo mnie lę - kał się Chcę

Kind; be-denkt, schon all - zu gross ist Eu - - - re Schuld, die Ihr müsst
to wszak wiesz że do - syć już skrzy-wdzi - - - łeś ją więc nagródź

Entsetz - lich!
O-kro - pność!

Herr, seid gnä-dig Herr!
Pa - nie zmi-łuj się

ach! Seid gnädig uns! Seid
ach u - li - tuj się nad

Entsetz - lich!
O-kro - pność!

Brü - der vor auf ihn,
Bra - cia broń-my jej,

Brü - der vor auf ihn! Seid
bra - cia broń-my ją tę

ran - - - nen, vor, auf den Ty - ran - - - nen, auf Brü - - - der, vor auf ihn! Seid
te - - - go, z rąk ty - ra - na te - - - go wyr - wij - - - my tę dziewczynę

barmt Euch!
bie - dną?

hof - fe! Ich werde Dich ret-ten. Ja, ich
bie - dną. Tak ja cię o - ca - lę lub też

sind mir Geiseln, Du Bogna und Wo-jan, fort von hier, aus dem Weg, zu
mieć za-kła-dni-ków ty Bogno i Wo-jan precz mi stąd precz z mych dróg, Cier-

büssen! Ver-traue uns Bogna, Du Theure! Ja, ich
wi-nę i zostaw nam Bognę wspaniale! Bo się

gnädig!
biedną!

gnädig!
biedną!

gnädig!
biedną!

(mit flehender Geberde)
(z błagalnym giestem)

Seid gnä-dig Herr! Seid
ach zli - tuj się, i

wer - de Dich rä - chen!
pomszczę zu - chwa - le!

(Er giebt den Cavalieren das Zeichen Bogna in ihre Obhut zu nehmen.)
(Daje znak towarzyszom żeby Bognę pod straż wzięli.)

End', zu End' ist die Ge - duld!
pli - - - - - wość już prze-bra - ła się.

wer - de Dich rä - chen!
pomszczę zu - chwa - le!

Seid gnä - - dig uns!
ach li - - - tość miej!

Seid gnä - - dig uns!
ach li - - - tość miej!

f

Ach gebt das Mäd-chen uns zu-
To dziew - - - - czę od - daj, od - daj

Bogna.

gnä-dig Herr!
przebacz nam!

Wojan. (Wojan in äusserster Wuth zieht den Hirschfänger)
(Wojan w przystępie wściekłości dobywa kordelasa)

ac - ce - le - ran - - do

Ha, Räu - - - - - ber! Ich
Ha zbój - - - - - co! nie

Seid gnä - - dig uns!
o pa - - - nie nasz!

Seid gnä - - dig uns!
o pa - - - nie nasz!

rück, das Mäd-chen uns zu - rück!
nam to dziewczę, od - daj nam!

ac - - ce - le - ran - - do

Wojan.

trot - - ze Dir! Für Bo - - - - - gna setzt'
lę - - kam się Wszak Bo - - - - - gna to

ich mein höch - stes Pfand! Sieh Frev - ler, erst stirbst Du, ja stirbst von
dla mnie świa - tło dnia! Więc ło - trze, ty zgi - niesz, a po - tem

(Wojan stürzt auf den Grafen los, der ruhig stehen bleibt, während zugleich die Diener des Grafen Wojan packen und binden.)

(Wojan rzuca się na Grafa który stoi spokojny podczas gdy jego służba chwyta i wiąże Wojana.)

Wojan.

mei - - - ner Hand!
um - - - rą ja!

Bogna

CHOR. u. Bogdan.

Ent - setz - - - - - lich, ent -
O - kro - - - - - pność, O -

Ent - setz - - - - - lich, ent -
O - kro - - - - - pność, O -

sf *ff* *sf*

setz - - - - lich und un - - er - hört!
kro - - - - pność! to stra - - szna rzecz!

setz - - - - lich und un - - er - hört!
kro - - - - pność! to stra - - szna rzecz!

p

Un poco meno mosso.

Graf (kalt) (szyderczo)

(mit Hohnlachen) (zuraganiem)

Nutz - - lo-se Wuth, die Dir - - ne bleibt mein! Wer_____ mit,
Pró - - żny to szał dzie - wczy - ną mam ja! wal - - czyć

mir kämpft, der muss viel mächt' - - - - - - ger sein!
ze mną sił trze - ba wię - - - - - - cej mieć!...

(Der Graf geht stolz erhobenen Hauptes ab, voraus der gefesselte Wojan, hinter ihm Bogna, inmitten der Cavaliere.)
(Graf z dumą oddala się; wyprzedza go związany Wojan, za nim Bogna otoczona towarzyszami i służbą Grafa.)

Bogna. Magda.

Alle. CHOR.

Ent - setz - - - - lich, un - er - hört!
Ze zgro - - - - zy moż-na drżeć!...

Wojan. Bogdan.

Ent - setz - - - - lich, un - er - hört!
Ze zgro - - - - zy moż-na drżeć!...

(Mitten in den Tumult hinein fällt der Vorhang.)
(Zasłona spada wśród zgiełku.)

(Ende des zweiten Aktes.)
(Koniec aktu 2go.)

3ter Akt.

Park im gotischen Styl, umgrünt von bewaldeten Höhen. Im Mittelgrunde ein Teich, umschattet von Bäumen, zwischen denen Marmorstatuen angebracht sind; links und rechts der Bühne Rosenanpflanzungen; hinab zum Teiche führen Marmorstufen. Links im Vordergrunde, in der Nähe des Teiches, ein Ruhelager, belegt mit einem türkischen Teppich, an dessen Langseite und Fussende Tabourets stehen, gleichfalls mit Teppichen überhängt. Das fürstliche Ruhebett befindet sich im Schatten grösserer Zierbäume. Auf der rechten Seite niedere gepolsterte Ruhesitze.

1st Scene.

Die Fürstin, ihre Hofdamen und der Page.

(Die Fürstin ruht auf dem Lager; ihr zu Füssen einige Hofdamen in anziehender Stellung gruppirt. Andere sind mit dem Federballspiel beshäftigt, während einige Damen auf der rechten Seite Rosen pflücken und sie der Fürstin zu Füssen legen, sich auch teilweise damit selbst schmückend.)

Akt 3ci.

Park w stylu gotyckim na lesistych wzgórzach. W pośrodku staw ocieniony drzewami wśród których widać posągi marmurowe. Po prawej i lewej stronie sceny, kwietniki róż, a do stawu prowadzą marmurowe schody; po lewej w pobliżu stawu hamak wysłany tureckim dywanem a obok ławki i taburety również dywanem pokryte. Księżnej sofa w cieniu najozdobniejszych drzew, po prawej stronie niskie ławeczki do spoczynku.

1sza Scena.

Księżna, jej damy dworu i Paź.

(Księżna spoczywa na sofie. U stóp jej powabnie ugrupowana część jej dam dworu. Inne grają w wolanta, a jeszcze inne po prawej stronie, zbierają róże które u stóp księżnej składają, lub same się w nie stroją.)

Allegro moderato.

PIANO.

p

poco - - - a

poco

cre - scen - do -

ff

p

CHOR.

p

So flüi - - - - stert ihr
Tak wie - - - - trzyk swe

p

Win - - - - de viel lieb - - - li - che Träu - - - me, ach
cu - - - - dne me - lo - - - dje tu śpie - - - wa, Żar

fröh - - - li - cher wal - - - - le Du sil - - - - ber - ner
słoń - - - ca ła - go - - - - dzi sre - brzy - - - - sty ten

cre -

Teich, so duf - - - tet ihr Blu - - - - men, so
staw I wo - - - ni tak peł - - - - no i

scendo - p

cre - - - - - -

f

rau - schet ihr Bäu - - me, denn uns'- - - - - - re
szu - mią tu drze - - wa, Więc tu o

scen - do -

f

p

Her - - - - rin ruht sanft un - ter Euch!
księ - - - - żno we - so ło się baw!

p

Molto moderato.

Fürstin (noch auf dem Lager) Księżna (jeszcze siedzi)

Dank Euch für Eu-re freund-li-chen Lie-der, wie hei-meln mich an diesem
Dzię-ki za wasze bra-tnie te pie-śni tak swoj-sko mi o-ne

Ort sie an! Schon bunter blü-hen die Blu-men uns wie-der, die
tu-taj brzmią! Że zda się kwia-tki roz-wi-na się wcześniej Sko-

Tempo I.

Ler-che schwirrt durch die Him-melsbahn.
wro-nek żwa-wiej pieśń nu-ci swą.

CHOR.

So flü-stert ihr
Tak wie-trzyk swe

Tempo I.

Win-de viel lieb-li-che Träu-me, ach
cu-dne me-lo-dje tu śpie-wa żar

fröh-li-cher wal-le du sil-ber-ner
słoń-ca ła-go-dzi sre-brzy-sty ten

cresc.

Teich, so duf-tet ihr Blu-men, so
staw Tak kwia-ty wo-nie-ją i

cresc.

rau-schet ihr Bäu-me, denn uns're
szu-mią tu drze-wa, tu na-sza

Her-rin ruht sanft unter Euch.
Pa-ni we-so-ło się baw!

2te Scene.

(Die Vorigen, Magda, Dorfmädchen und Frauen in den Coulissen.)

2ga Scena.

(Poprzedni, Magda, wiejskie kobiety i dziewczęta w kulisach.)

Andante.

Magda.

f

O ar-me Bo-gna! Wie musst Du lei-den!
Nieszczęsna Bo-gno! jak tyś zne-ka-na!

Mädchen und Frauen. *f* Dziewczęta i kobiety.

Wo bist Du? Du lei-dest! O Bo-gna! Ach
Gdzie je-steś o Bo-gno! tyś w mocy ty-

Andante.

Allegro moderato.

Fürstin (zum Gefolge). Księżna (do dam dworu).

p

Wer füllt den Wald mit lau-ten Kla-gen?
Co zna-czą te ża-ło-sne dźwię-ki?

Gefolge der Fürstin. Damy dworskie.

So lau-te Kla-gen!
Te smut-ne dzwię-ki!

(Magda und die Dorfmädchen treten auf die Bühne)
Magda i dziewczęta wchodzą na scenę)

Bo-gna! Wir
ra-na! Pła-

Allegro moderato.

f *p*

p

O gu-te Fürstin, er-hö-re uns're Klagen! Wir fle-hen um
O do-bra księżno u-łа-gódź na-sze ję-ki bła-gа-my twej

wei-nen laut um uns're Bo-gna!
cze-my tak za Bo-gną na-szą!

Die Fürstin. *f*

Der
Co

Gna-de! Der Graf ent-führte uns're Bo-gna!
ła-ski Graf por-wał Bo-gnę, z naszej wio-ski!

O ar-me Bo-gna! wie muss sie lei-den, wie muss sie lei-den!
O biedna o-na! jak cierpieć mu-si ta chlu-ba wio-ski!

p

Allegro energico.

Graf? Entführ-te Bo-gna? Und wo ist Wo-jan, der Schutz! Den
Graf? on był tak śmia-ły? A Wo-jan gdzież wówczas był? Że

Gef. d. Fürstin. *f*

Damy dw.

Der Graf? Der Graf? Der freche Räuber!
Kto Graf? Kto Graf? to czyn zuchwa-ły!

Allegro energico.

f

bra - ven Jüngling ruft ihn her!
jej o - bro-nić nie miał sił!

Magda.

Der ar-me Jüngling klagt um-sonst um sei - ne
On z na-rzę-czo-ną wraz w nie-wo - li ją - czy

Mädchen und Frauen.

Dziewcz. i kob.

Der ar - - me Jüngling klagt
On ra - - zem z Bogną swą

sf

Braut! Sie sind seit ge - stern in des Gra-fen Hand, die noch der
też! O - bo - je wrę - kach ma ten dzi - ki zwierz! czy on o - ihr

um sei - ne Braut! Noch ruht ihr Le - bensglück in
w nie-wo - li też! Czyż on o pra - wo dba gdy

Die Fürstin. (zum Gefolge)
Księżna. (do towarzyszek)

f

So kommt, wir gehn zu
A więc *f* pój - dzie - my

Gefolge der Fürstin.
Damy dworu.

So kommt, wir gehn zu
A więc pój - dzie - my

Will - - - kür lo - se Zü - gel führt!
praw po - wa - gę kie - dy dba!
Le - - bensglück in je - ner, je - ner Hand!
czy - - liż on o praw po - wa - gę dba!

je - - - - - - ner Hand!
ich wrę - - - ku dba!

(zu den Dorfmädchen)
(do dziewcząt wiejskich)

p

ihm. Be-ru-higt Euch, ich werd' den Gra - - fen anders stimmen wis - - sen,
tam! U-koj-cie łzy i - na-czej doń prze-mówić nie-za - szko - - dzi!

ihm, zu ihm, wir gehen zu ihm.
chętnie tam! by pomoc nieść wam!

Dir, Für - - stin
O dzię - - ki

Dir, Für - - stin
O dzię — ki

ich werd' ihn zwingen, das Bö-se wieder gut — zu machen.
ja go znie-wo-lę że wszystkie krzywdy wam — na - grodzi!

f

Mög' Gott Euch lan - ges Le - ben schenken!
Bóg dłu-giem ży - ciem was — na - grodzi!

Dank. Mög' Gott Euch lan - ges Le - ben schenken!
wam. Bóg dłu-giem ży - ciem was — na - grodzi!

Dank. Mög' Gott Euch lan - ges Le - ben schenken!
wam. Bóg dłu-giem ży - ciem was — na - grodzi!

sf

(Die Fürstin, ihr Gefolge, Magda und die Dorfmädchen verlassen schnell die Bühne.)
(Księżna i jej orszak oraz wiejskie dziewczęta z Magdą szybko opuszczają scenę.)

3te Scene.

(Wojan kommt bleich und verstört aus dem Walde.)

Allegro.

f

Allegro.

accel.

Wojan.

f

Ein kühner

Zuchwa - ły

Allegro.

Sprung hat mich be-reits be - freit! Nun ist die Zu - - kunft mir so eng ver-

skok dziś o - swo- bo-dził mnie! Lecz ca-łą przy- - szłość zamknął też prze-

p *pp* *f* *p*

Andante.

schlossen, o ar - - me Bo-gna! Du bist ge - fan - gen und ich bin frei!

de-mną O bie - - dna Bo-gno! ty jeszcze w więzach gdym wol-ny ja!

pp *f* *riten.*

3cia Scena.

(Wojan wchodzi blady i znękany)

Andante.

Andante. (Blickt umher) (spogląda wokoło)

Andante.

p

Nun weiss ich kei - nen Aus - weg dich zu ret-ten, kein Trost und Hof - fen

I niewiem wja - ki spo - - sób cię ra - to-wać!.. po-cie-chy z ni - kąd

p

ist _____ mir ge-blie-ben, mein Seh - nen geht zu je - - ner Welt hin-

ni _____ też dźbła po-mo-cy! pra - gnie - niem mém ten rzu - - cić świat, biedz

p

Moderato.

auf, _____ hin-auf! Ach, hier bleibt mir nur _____ der Schmerz um

tam _____ ach tam! Bo coż cze-ka mnie _____ prócz łez i

p

mein _____ ge - lieb - - tes Herz, nicht hier, _____ nicht hier auf Er - - den, nicht

męk _____ ser - de _____ cznych kres, nie tu _____ nie na tym świe - - cie, nie

f *f* *f*

hier auf Erden ist mein Lie - ben, dort drü - ben kann den
tu na zie-mi znaj-dę prze - cie ten spo - kój tak mi

Frie - den fin-den, dort drü - ben den er - sehn - ten Frie-den
u - pra-gnio-ny, ja bie - dny szczęścia wie - cznie po - zba -

fin - den, dort

A

Allegro.

Welt fah-re wohl!
więc żegnam świat!

(verzweifelnd)
(z rozpaczą)

Ihr blau-en Flu - then nehmt mich auf! Sie
Wte mo-dre fa - le spie-szę rad! mnie

ist in höch-ster Noth! O Gott! welche Schmach Ent -
nę - ci wo-dna toń! O Bo - że mój za - tem

accel.

eh - rung o-der Tod! Ja al - les da-hin, ihr
hań - ba al-bo zgon! To ca - ły moj plon! U -

accel.

(gebrochen)
(złamany)

Herz war mein Gewinn! Ihr Flu - then, nehmt mich auf, ihr Flu - then, nehmt mich auf! Mein
ro - czy ser ca-śnie! Nie-chcia - łeś zi-ścić się. Więc fa - le przyjmcie mnie. O

Tempo I.

ff

Gott wird die Sün - de mir, die Sün - de ver - ge - ben, wohl
Stwór - co je - dy - ny, ach prze - bacz me wi - ny! Lecz

f

an! wohl-an un-sel'-ges Schick - sal! Es sei! es sei so werd' ich
dość! lecz dość tych wzywań nie - ba! Już czas już czas u - mie - rać

f

ster - ben! Der Him - mel soll ver - ge - ben mir da kei - ne
trze - ba! prze - ba - czy Bóg i a - nioł stróż, bo - ża - dna

(er will sich in die Fluthen stürzen)
(biegnie ku rzece)

Macht kann mehr er - ret - ten sie die theure Bo - - - - - -
moc mi nie po - wró - ci ~~już mej drogiej~~ Bo - - - - - -

Part.

4te Scene.

(Die Fürstin und die Hofdamen, aus dem Hause kommend, treten Wojan entgegen, nachdem dieser erstaunt vor der Fürstin niederkniet.)

4ta Scena.

Księżna i damy dworskie wychodząc z domu spostrzegają Wojana, zastępują mu drogę. Wojan klęka przed księżną.

Allegro.

Fürstin. *f* Ks.

O Wo - - - - jan! Was hast Du vor, was suchst Du in den
Wo - ja - - - - nie co - czy - nić chcesz? co szu - kasz wgłębi

Wojan.

gna
~~gny!~~

Hofdamen. D. dw. *f*

O Wo-jan!
Wo - ja - nie!

Was hast Du vor, was
Co czy - nić chcesz, co

Allegro.

f

Fürstin. Ks.

Wo - gen - - - - ? Die Hoff - nung lebt, be - den - ke Wo - jan, Dich
fa - li - - - - ? Na - dzie - ję miej za - sta - - now się! Czy

Hofdamen. D. dw.

suchst Du in den Wo - gen? Die Hoff - nung lebt, die Hoff - nung lebt, die
szu - - kasz wgłębi fa - li? Na - dzie - ję miej, za - sta - now się! Na -

f

hat ein falscher Wahn be - tro - gen, o bau' auf Gott! Er will Dein Glück!
rozpacz tak cię za - śle pi - ła! jest przecie Bóg, On szczęście da!

Hoff - - - - - - - - - - - - - - - - nung lebt!
dzie - - - - - - - - - - - - - - - - ję miej.

con espress.

Wojan (der sich indess erhoben)
(poduiósłszy się)

O hal - te Fürstin, ver - gebens kämpft Treue ge - gen fin - - stre Macht.
O ~~dać~~ ~~Bóg~~ ~~nic~~ ~~no~~ do wal - ki z po - tę - gą pie - kieł sił mi brak!

Allegro moderato.

Ach, schon am Zie - le mei - nes Strebens, ver - sinkt mein Stern in dü - stre
Cel me - go ży - cia już stra - co - ny i pro - - mień szczę - ścia już mi

Fürstin. Ks.

Wojan. O hal - te nur was Du geschworen, die Treu - - e, Wo - jan, siegt al - lein. Schön
Choć klątwa ta z ust wy - rzu - co - na Bóg w nie - - bie jej nie sły - szał tam. Dla

Nacht.
zgasł.

più mosso

Bo - gna ist Dir nicht ver - lo - ren, ja Du sollst
cie - bie Bo - gna nie stra - co - na ~~ja~~ ~~ty~~ tak ty zdo - łasz

sein.
sam!

Wojan (voll Begeister[illegible] (z[illegible] zapale)

Und ich soll ihr Er - ret - ter sein?
O ca - lić ja ja mo - gę sam!...

Allegro triomfale.

Gross und sie - gend bricht die Freu - - - de auch Dir, auch Dir in's vol - le
Ra - dość mę - stwa zdwa - ja si - - - ły, I dziś gdy gdy nią two - ce

Gross und sie - gend bricht die Freu - - - de auch mir, auch mir in's vol - le
Ra - dość mę - stwa zdwa - ja si - - - ły, I dziś gdy gdy nią me ser - ce

Damenchor. D. dw.

Be - glü - cken will bei - de!
To szczęście ta ra - dość!

Al

Herz hin-ein! Er-ret--ten sollst Du Dei-ne theu-re Bo-gna und das.
tchnie gdy tchnie od-zy--skać zdo-łasz Bo-gnę skarb twój mój mi-ły, by znów i

Herz hin-ein! Er-ret--ten soll ich mei-ne theu-re Bo-gna und das.
tchnie gdy tchnie od-zy--skać zdo-łam Bo-gnę skarb twój mój mi-ły, by znów i

es bricht das Glück die Freu de! be-glü-cken wird bei-de wird
wy-ba-wić pra-gnie Bo-gnę! to szczęście to ra-dość! ta

Glück das Glück ist wie-der Dein. Geht, eilt, dem Gra-fen an-zu-
po-wró-cą szczęścia dnie! Idź spiesz, i po-wiedz to Gra-

Glück das Glück ist wie-der mein. O
po-wró-cą szczęścia dnie! Po-

bei-de das Glück ist wie-der sein, das Glück ist wie-der sein.
ra-dosc po-wro-c szczęscia dnie i szczę-scie wro-ci je mu.

künden Es sei mein Wil-le, mein Be-gehren, an den
fo-wi co wo--la mo-ja po-sta-no-wi, A-by

eilt dem Gra-fen an-zu-kün-den Ihr werd im Fel-sen-schloss sie
bie-gnę po-wiem to Gra-fo-wi, co wo-la księ-żnej po-sta-

Hof sie nicht zu brin-gen die-sen Ring nimmt zum
wie--rzyć ci miał po-wód pierścień ten weź na

fin-den dem mi o-by eilt, dem Gra-fen an-zu-kun-den, so
no-wi u--fać mi miał słuszny po-wód i

Damenchor. D. dw.

es sei es sei, es sei ihr Wil-le,
jej wo-la po-sta-no-wi.

ihr Wil-le, ihr Be-
jej wo-la po-sta-

Pfande; (zu Wojan) (do
do-wód To s

sie-gend bricht die Freude,
tem dam do-wód mu, za s

din-gen, e
no-wi, To s



5te Scene.

Verwandlung.

(zur Dekoration des 1ten Aktes; Abenddämmerung)

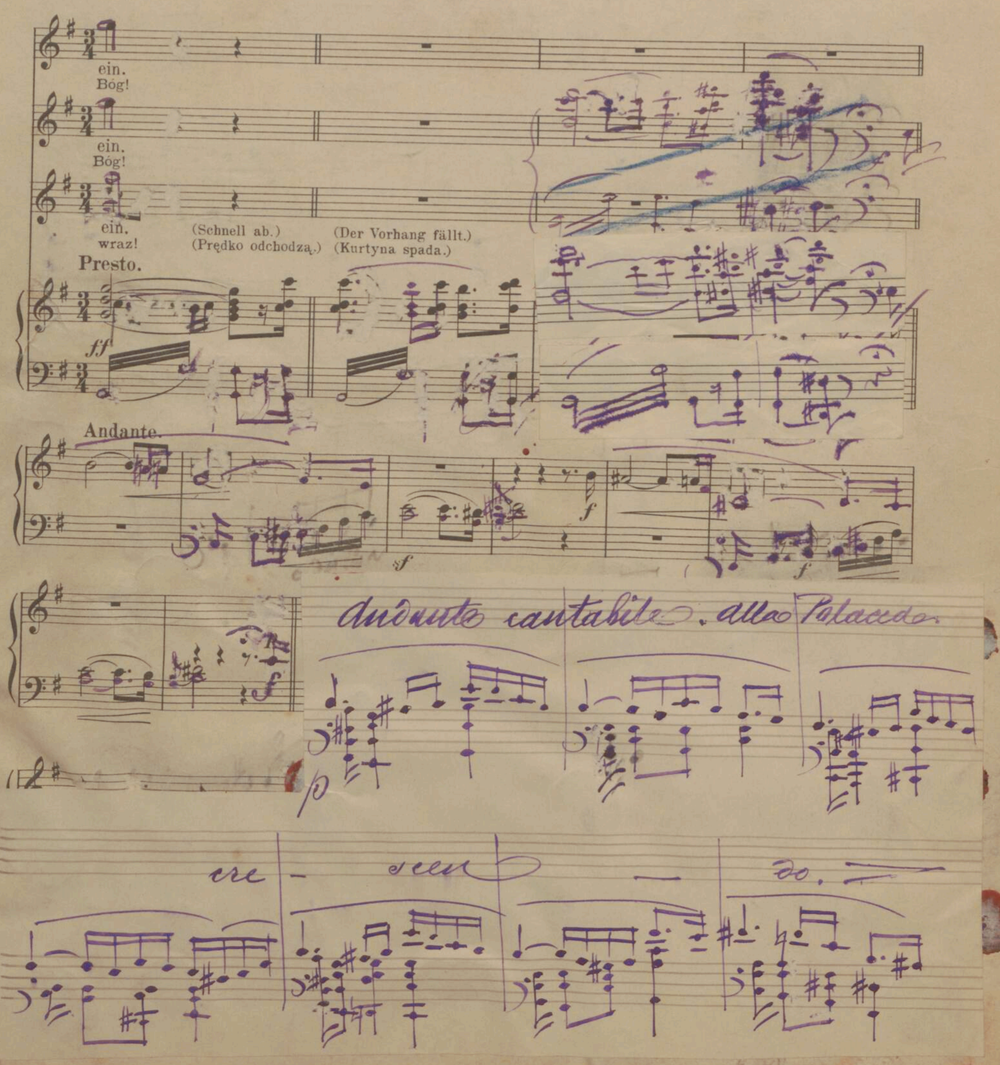
(Bodzanta schleppt sich, auf einen Stab gestützt auf die Scene; ein Greis mit schneeweissem Haar und langem Schnurrbarte in zerrissener Bekleidung. Mit tiefer Rührung erkennt er die Stätte der Heimath, seines früheren Wirkens wieder und sinkt, von den Eindrücken überwaltigt, zur Erde nieder, dieselbe mit der Stirn berührend.)

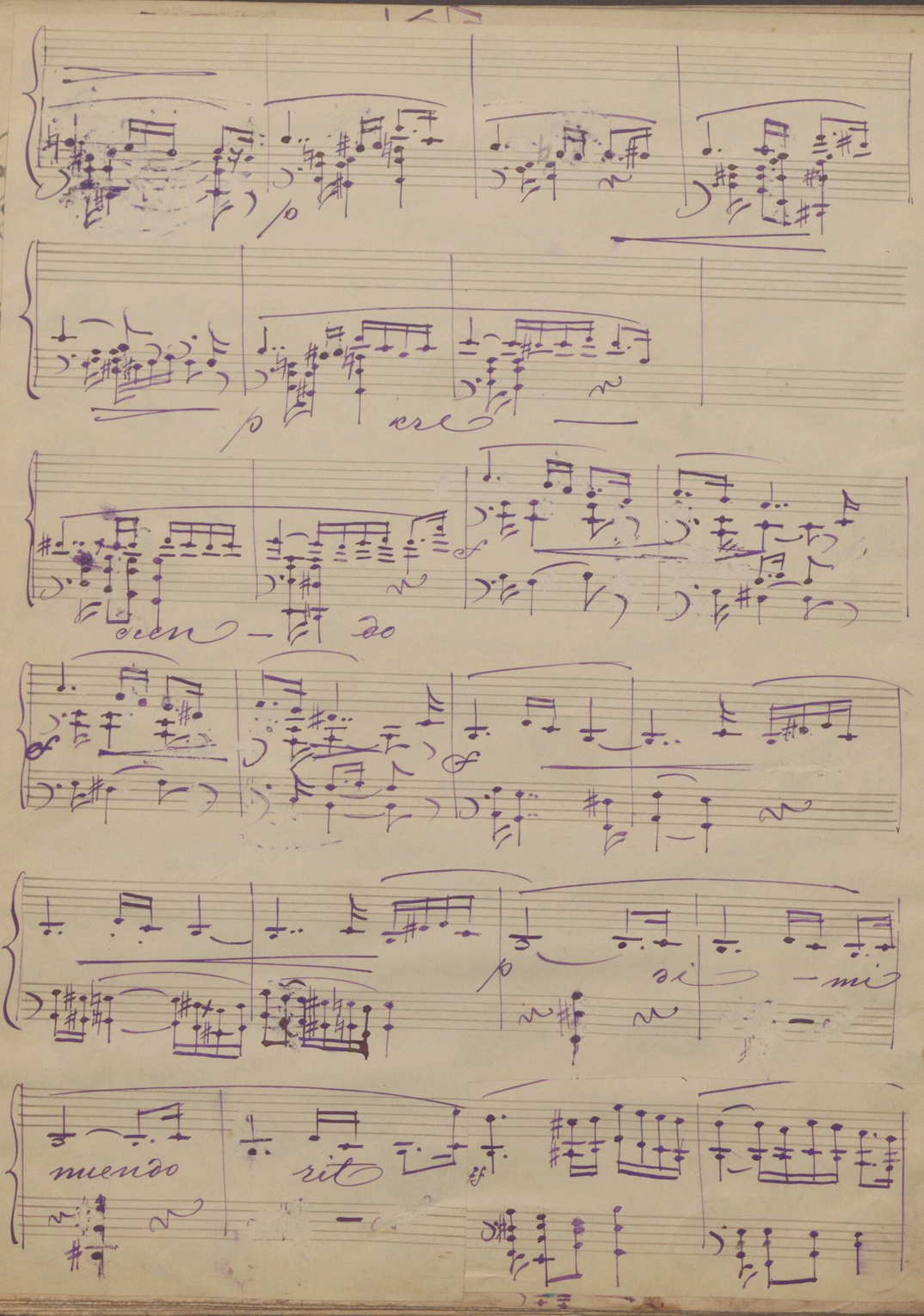
5ta Scena.

Zmiana.

Dekoracyja z 1go Aktu. Zmrok zapada.

(Bodzanta obdarty starzec wlecze się na kiju wsparty, na scenę. Z bezgranicznem wzruszeniem zwolna poznaje swe ojczyste strony, nareszcie z gorączkowem uczuciem pada na ziemię, oblewa ją łzami i całuje.)





Allegro moderato.

poco a poco

ac - ce - le - ran - do

(Vorhang auf. Bodzanta erscheint.)
(Kurtyna do góry. Wejscie Bodzanty.)
Allegro moderato, con forza.

Un poco piu mosso.

ff poco a poco accel.

Grave

Andante cantabile.

Bodzanta.

rit.

Kuś - se dzikuję, Kuś - se dzikuję,
czy - sto witaj mię tajnie stron

mei - ner Heimath Grenzen! Dass Stät - te meines Glücks — zu Stätte
cau - ję sercem blisko; Gdzie świat - rzeszy uszczęśliwia — zwycięzca

mei - nes Glücks und Schmerz. Nun
stwo — swych łaski pełen. Teraz

heut — zu - rück ge
dziś — do wra - cam

6te Scene.

Bodzanta, Magda.

Magda, welche aus dem Hause des Fischer's trat und dem Gebetläuten folgend, sich zu dem Marienbilde wendet, bleibt verwundert stehen, den ihr unbekannten, fremden Mann betrachtend.

6te Scena.

Bodzanta, Magda.

Magda wychodzi z domu rybaka z nabożnym wyrazem twarzy, wsłuchując się w dźwięki dzwonu, kieruje kroki ku świętemu obrazowi, spostrzega nieznanego człowieka i przygląda się jemu.

Magda.

L'istesso tempo.

Was sucht Ihr hier, al-ter Mann?
O star cze co szu-kasz tu?

Bodzanta. (noch / (jeszcze

L'istesso tempo. *Recit.*

Den Spo-

vor dem Bilde) / przed obrazem)

(schmerzlich berührt) / (wzruszona boleśnie)

Ein köst-lich, a-ber selt'-nes Gut!
Sza- -co-wny a-le rzad-ki skarb!

(der sich erhoben, erkennt Magda) / (poduosząc się i poznając Magdę)

Frie- -den! / ko- -ju!

Und Du sollst mir den Frie-den
Ty sa ma zdo-łasz mi go

(die Bodzanta erkennt, mit einem Aufschrei) / (poznając Bodzantę z wykrzykiem)

Allegro.

Ge-rech-ter / Ła-ska-we

brin-gen mit mei-ner Toch-ter, mei-nem Kind.
wró-cić, wraz z mo-ją cór- -ką skar-bem mym!

Allegro.

Him- -mel, gu-te Gei- -ster, Bod-zan-ta, Ihr? Mein gu-ter
Nie- -ba! do-bre du- -chy! Bo-dzan-taż to? môj do-bry

Herr!
pan

(sinkt auf ein Knie und bedeckt das Gesicht mit beiden Händen) / (klęka na jedno kolano i zdkrywa twarz obiema rękami)

Kein Geist! Im Stau-be, treu-e Mag-da, liegt vor Dir ein ge-broch'-ner
Nie duch przed to- -bą wier-na Mag-do sto-i tu, lecz zbie-dzo-ny

Recit.

(hebt ihn auf) / (podnosi go)

(sanft) / (łagodnie)

Nicht so! Er- -mannt Euch! Ihr seid frei?
Więc tak! po- -wra-casz wol-ny już?

Greis!
dziad!

(belebt) / (z zapałem)

Frei,
Tak,

(In grosser Erregung) / (podniecony)

— Mag-da, al-ler Fes-seln frei! Jetzt a-ber sag'
Mag-do, cał kiem wol-ny już! A te-raz mów,

(freundlich)
(życzliwie)

Ei frei-lich lebt sie uns zur Lust und Euch zum Glück,
Zpe-wno-ścią! na ra-dość nam na chlu-bę wam

lebt mei-ne Toch-ter?
ćór-ka czy ży-je?

Euch den Gott er-ret-tet!
gdy was Bóg o-ca-lił!

(feierlich)
(uroczyście)

Ach! Ihm dank ich mei-ner Frei-heit Glück!
Ach! je-mu zawdzięczam wol-ność swą!

(Ein Schreiben aus der Tasche ziehend)
(wyjmując pismo z kieszeni)

(möglichst scharf betonend)
(mocno akcentując)

Hier ist der Frei-brief, seht dies Schreiben, hier steht: nicht ich war der Ver-
To list zwol-nie-nia, o patrz to pi-smo! tu jest: że nie ja zdrajcą

(geheimnissvoll)
(tajemniczo)

schwö-rer, der Graf er-liess an's Volk den Ruf; noch mehr, und
by-łem to Graf pod-bu-rzył ca-ły lud, i dziś po

heut' nach zwan-zig Jah-ren, hat er die-sel-be That ver-bro-chen, die
la-tach dwu-dzie-stu, te sa-me on po-peł-nia zbrodnie, za

ihn in we-nig kur-zen Stun-den der Ver-ban-nung Loos be-
któ-re go już wkrót-kim cza-sie, wy-gna nia do-tknie

(ängstlich um sich blickend)
(trwożli wie się oglądając)

Still, still, noch hat der Graf die Macht.
Ach milcz, on jeszcze wła-dzę ma!

(unruhig)
(niespokojny)

rei-tet!
cios!

zu mei-ner Toch-ter!
do cór-ki pro-wadź

(freudig)
(radośnie)

Er lebt und hielt wie ich den Schwur
O tak, przy-się-dze wier-ny swej.

lebt mein Bog-dan?
Ży-jeż Bog-dan?

Und
O

Bog-dan-na! (in Thränen)
Bog-dan-na! (we łzach)

Mag-da, wie nennt ihr mein Kind? Bog- -dan- -na, Got-tes
Mag-do! jak zwą dzie-cko me? Bog- -dan- -na! więc dar

Ga-be, mein Gna-den-kind! führ mich zu ihr!
Bo-ży! To dzie-cko me! wiec idź-my doń!

(ausweichend)
(zmieszana)

Sie ist mit Bog-dan in's Ge-bir-ge, ein Kind vom Dorf hat sich ver-irrt, mit Na-men
Z Bog-da-nem o-na po-szła wgó-ry bo dzie-cko tam zbłą-ka-ło się co i-mię

Bo- -gna, wie das Eu-re.
Bo- -gna, ma jak o-na.

(misstrauisch)
(podejźliwie)

Bo-gna? So kommt, wir su-chen sie.
Bo-gna? więc pójdź szu-kaj-my jej!

L'istesso tempo.

(abwehrend) (odmawiając od tego)

Ihr seid zu schwach, Ge-duld bis mor-gen; der jun-gen Für-stin zeigt Euch erst.
Od-łóż-my to do ju-tra ra-na, dziś mło-dej księ-żnie przedstaw się

ist ge-stor-ben. So ist es, Herr
ta już w gro-bie Tak pa-nie mój

Die al-te Für-stin? Tot al-so tot?
A sta-ra księ-żna? zmar- -ła więc już?

die jun-ge Für-stin wird Euch stützen; denn weiss der Graf erst, dass Ihr hier, steh' ich für nichts;
Zdu-mio-na bę-dzie księ-żna mło-da, z po-wro-tu Graf nie-bę-dzie rad, ci-cho więc bądź!

kommt, lasst uns ge-hen, und mor- -gen sollt Ihr Bo-gna sehn!
chodź! szko-da cza-su, a ju- -tro uj-rzysz Bo-gnę znów!

Allegro.

Allegro molto.

So soll ich sie, die Theu-re wie- -der-sehn, o Gott, die Ihr, Ge-lieb-te, mir zur
Dziewecz-ki tej tak ser-cu me- -mu brak, o Bo-że mój, jej o-braz cią-gle

Du wirst sie sehn, sie ist so hold und schön wie
Nie dzi-wię się bo o-na cu- -dną tak, jak

Lust er-zo-gen.
tkwi w mém ło-nie!

Mor- -gen-roth am lich-ten Him-mels-bo-gen.
zo- -rzy blask na jas-nym nie-bo-skło-nie.

Und sie er-fuhr nie
Czy o-na wie że

wer ihr Va-ter ist, so dass kein Schmerz der Ju-gend Blü-the trüb-te.
je-stem ojcem jej! Czy ża-den żal jej do mnie nie zniechę-ca?

cre- -scen- -do

Bog-dan hielt Wort, er ist ein wah- -rer Christ und hielt den Schwur, gleich wie er treu Euch lieb-te.
Bog-dan chrześcianin jest przy-się- -gi strze-że swej i te- -mu tro-skę swą po- -świę-ca.

rit.

Andante.

Bodzanta.

O, dass ich arm, Euch nicht ver-gel-ten kann, die Treu-e, die Ihr
O bie-dnym ja! czem wy-na-gro-dzę was, że-ście tu tak me

mir so rein ge-hal-ten; o nehmt den Dank aus Got-tes Hän-den an,
dzie-cko wy-cho-wa-li? Niech za to Bóg was da-rzy w pó-źny czas

cre- -scen- -do

mög' ü-ber Euch des Him-mels Se-gen wal-ten; o nehmt den Dank aus
Byś-cie choć tam -gro- -dę o-trzy-ma-li. Niech stwór-ca nasz zbło-

Got-tes Hän-den an, mög' ü-ber Euch des Him-mels Se-gen wal-ten.
go- -sła-wień- -stwem wraz od złej do-li za- -wsze was o-ca-li!

Allegro risoluto.

f

Wir ha-ben nur, was Recht und Pflicht ge-than, und prei-sen Gott in
Speł-ni-liś-my tu o-bo-wią-zek sam Tak ka-zał Bóg i

fz

Ihr habt so viel, so viel für mich ge-than, mein theu-res Kind Jo-
Jak wie-le ja dziś wi-nien je-stem wam za dziec-ko me co

Allegro risoluto.

fz

sei-nem heil'-gen Wel-ten; das Höch- -ste was der Mensch er- -stre-ben kann, wir ha-ben
święty głos su-mie-nia, I stwór- -cy chwa-ła że dał speł-nić nam zro-bi-li

han-na zu er-hal-ten, o dass ich arm, Euch nicht ver- -gel-ten kann.
mam do za-wdzięcze-nia, To wgłę- -bi ser-ca czu-ję tyl-ko sam!

p

nur, was Recht ge-than, und prei-sen Gott in sei-nem heil'- -gen
my coś zle-cił nam. Wszak ka-zał Bóg swe spełniać przy- -rze

o dass ich arm, Euch nicht Euch nicht ver-gel-ten kann. Ihr
O bie-dny ja nie zdo-łam ni-czem spła-cić wam, Do

f

Wal- -ten; das Höch-ste was der Mensch er- -stre- -ben kann, wir
cze- -nia Nic nie-zwy-kłe-go nie przy- -pi- -suj nam! Speł-

habt so viel, so viel für mich ge-than, so viel für mich ge-than, Jo-
zawdzię-cze-nia jak wam wie- -le mam Ja tyl-ko czu-ję sam I

ha-ben nur was Recht und Pflicht ge-than, und prei-sen Gott, und prei-sen Gott
nio-no tyl-ko o-bo-wią-zek sam, i Bo-gu cześć za ła-skę tę

han- -na zu er-hal- -ten, mög ü-ber Euch, mög ü-ber Euch
ser- -ce me do-cho- -wać! przy-ja-źni wam i szczre-rą cześć

cresc.

wir ha- -ben Wort ge- -hal- -ten, wir ha-ben Wort ge-hal-ten und prei- -sen Gott, den
że dał- do-trzy-mać sło- -wa, Ze dał do-trzymać sło-wa, cześć stwór- -cy za to nie

des Him-mels Se-gen wal- -ten; des Himmels Se-gen wal- -ten ü- -ber Euch und
do gro- -bu wam do-cho- -wa Niech Bóg was szczęściem da- -rzy, ła- -ski swe, śle

f

7te Scene.

Vorige, Fischer, Männer und Frauen

(haben sich nach und nach angesammelt und sich in verschiedenen Gruppen, traurig und klagend, ringsherum auf das Bauholz gesetzt.)

7ma Scena.

Poprzedni, Rybacy, wieśniacy i wieśniaczki

(schodzą się po mału z różnych stron, siadają na kłocach drzewa, tworząc różne grupy.)

Allegretto.

Herrn!
nam!

sie!
wam!

Allegretto.

Sopran. Alt.

CHOR. O ar - me Bo-gna! Wo magst Du wei-len?
O bie - dna Bo-gno, gdzieś ty ko - cha - na?

Tenor. Bass.

O ar - - me Bo-gna! Wo magst Du
O bie - - dna Bo-gno, gdzieś ty ko-

Dein schuld - los Le - ben so hin - - zu - ge - ben!
Bez żad - - nej wi - ny przez los ści - ga - na.

wei-len? Dein schuldlos Le-ben so hin-zu - ge-ben, Dein schuldlos Le-ben so hin-zu -
cha-na? Bez żad-nej wi - ny przez los ści - ga - na bez żad-nej wi - ny przez los ści -

(Bodzanta in der Meinung, dass die Leute ihm Theilnahme schenken, bricht gegen dieselben in Klagen aus, während Magda sich abmüht, ihm Schweigen aufzuerlegen. Die Leute achten nicht auf Bodzanta.)

(Bodzanta w mniemaniu że obecni jemu współczucie okazują, odzywa sie do nich żałośnie. Magda wstrzymuje go, gdy obecni nie zwracają uwagi na słowa Bodzanty.)

Moderato.

Bodzanta. Ihr gu-ten Leu-te, so tre - tet zu mir her! ich will in Euch mir

Tenor. Bass. O do-brzy lu-dzie tu do mnie zbliż - cie się! ja chcę wśród was przy-

ge-ben
ga na

Moderato.

neu - - e Freunde werben. Ich war auch einst glücklich, gar ein rei - cher Va - ter, als
ja - - ciół zna-leść no-wych. Jam też kie-dyś szczę-snym hyl za - mo - żnym oj - cem, gdym

(Magda winkt ihm)
(Magda daje znaki)

einst, als einst mein Weib noch blühend vor mir stand; nun hat ein ar-ger, ar-ger Sturm
kie - - dyś za-cną swą mał-żon-kę tu - - taj miał nim gro-my bu-rzy blo-gi spo-

(Magda deutet dem Leuten an, dass er irre redet)
(Magda daje znaki obecnym że on nie przy zdrowych zmysłach)

(stolz erhobenen Hauptes)
(z dumą)

wind mich ge-brochen. Das Schick - sal, dem ich männ - lich stets getrotzt! O
- kój zdruzgo - ta - ły. gdym chciał bez-pra-wiu mę - - żny od - pór dać. O

(wild nach seinem Kinde rufend)
(żałośnie)

Bo - - - - gna, o Bo-gna, mein ar - mes, ar - - mes
Bo - - - - gno, o Bo-gno, ach mów gdzież je - - steś

8te Scene.

Vorige, Wojan (aus dem Walde)

(Magda hat Bodzanta, der schon ganz erschöpft ist, bei den letzten Ausrufen zur Seite, links nach der Bank geführt, wo er sich niederlässt.)

8ma Scena.

Poprzedni, Wojan

(Po ostatnich wykrzykach Bodzanty, Magda usuwa go na stronę, wskazując mu miejsce aby usiadł)

Allegro.

Kind!
ty!

(Wojan blickt Bodzanta zweifelhaft an, ohne ihm besondere Aufmerksamkeit zu schenken, da er zu sehr in seinem Plan vertieft ist.)

(Wojan obojętnie spojrzał na Bodzantę, gorąco przejęty planem, który wykonać ma.)

Wojan (schnell) (prędko)

Wer ruft ver-zwei-felnd meines Mäd - chens Namen?
Któż to wy-gła - sza mej ko-chan - ki i-mię

Du, al-ter Mann, was soll Dein
Ty star-cze cze-mu tu roz-

thö - richt Kla-gen?
wo - dzisz ża-le?

Ach ich Ue-ber - se - li - ger, ich bring' Euch
Ach ja dzisiaj szczę-ścia świt zwiastu - ję

Trost!
wam!

Die Freu - de kehrt auf's
Znów ra - - dość tu po-

CHOR. Welch' Wun - - - der!
Zkąd zmia - - - na!

Welch' Wun - - der, welch' Wun - der!
Zkąd ta - - ka prze-mia - na!

neu - e in uns're Krei - se, aus Rau-bers - han-den ret - - ten soll ich
wra - ca w dziedzi - ny na - sze, bo z rąk zbó - je-ckich mo - - gę wyr-wać

sie!
ją!

Was ist ge - sche - hen?
Mów co się sta - ło?

Was ist ge - sche - hen? O sag', was ist ge -
Leez coż się sta - ło? O mów co sta - - ło

Tragt mich nicht lan - ge wie und wo, mir sel - ber ist's wie ein Traum, doch soll's zur
Ach nie py - taj - cie co i jak, bo dla mnie też wszystko snem co wprawdę

scheh'n.
się?

Wahr - - heit wer - den.
ma się zmie - nić.

Bodzanta (erregt, voll Ahnung und im Wahn)
(wzruszony, jak by coś przeczuwał)

Sag' an! Sag' an, sie soll Dir wie - der -
Mów więc ach mów, czy będzie ci wró -

keh - ren? Ver - lorst Du Bo - gna? Nun sie - he zu, dass Du Dein
co - na? Nie - stra - cisz Bo - gny? Lecz pil - nuj się, byś ten twój

cresc.

Schatz, Dein theu - res Klein - - od wie - der fin - dest, denn we - he
skarb ten klej - not dro - - gi zna - leźć zdo - łał bo bia - da

Wojan.

(zu den Andern)
(zwracając się do innych)

Was will der Ar - me? Nur so viel jetzt:
Co chce ten bie - dak? Słu - chaj - cie więc:

Dir! Ich ford're sie von Dir.
ci gdy mi nie wrócisz jej.

Meno mosso.

Die Für - stin, ach was sag' ich, ein En - gel Got - tes, nen - nen wir es
Księ - żni - czka, ach co mó wię, ten a - nioł Bo - ży, jak śmiem naz - wać

recht, hat heu-te mich be-glückt, ver-hiess mir, dass ich Bo-gna die Ge-
ją! u-szczęśli-wi-ła mnie przy-rze-kła, że ma Bo-gna u-ko-

p *cresc.*

lieb-te, ach, die Thü-re, aus je-nes Räu-bers Hand er-ret-ten
cha-na, tak mi-dro-ga, z nik-czem-nych ło-tra rąk wyr-wa-ną

Tempo I.

wer-de; dort in der Fel-sen-burg, un-sern der Wei-tung, der fre-che
bę-dzie! O bron-ny za-mek ten ztąd nie-da-le-ko, a tam ten

f

Räu-ber hält sie ver-bor-gen doch sei-ne Fel-sen wei-chen uns'rer
zbro-dzień wię-zi tę biedną. lecz je-go ska-ły zbu-rzy na-sza

CHOR.

f

Hin-aus, hin-aus das Kind zu ret-ten;
Nie trać-my chwil by ją ra-to-wać

ff

Hand, denn mei-ne Für-stin hat mich aus-ge-
dłoń o tem dziś księ-żna za-pe-wni-ła

hin-aus, hin-aus das Kind zu ret-ten! Hin-
Więc mło-ty wdłoń! ra-tuj-my bie-dną! Za

Magda zu Wojan. Magda do Wojana.

p

So eil' Dich Sohn, geh' hin und ret-te Bo-gna; auf Bo-gna
Spieszchłopcze mój, tak idź i ra-tuj Bo-gnę; tu na nią

sandt.
mzie

aus! Hin-aus!
broń za broń!

p

war-tet hier ein treu-er Freund, o bring ihr Ret-tung aus ver-hass-ten
cze-ka bar-dzo dro-gi gość, idź skrusz prze-mo-cą nie-na-wi-stne

Ket - ten, wię - zy!
o bring' ihr Ret - tung und Hil - fe in der hüch - sten, hoch-sten
o - swo - bódź bie - dzi nies po - moc jej w po - trze - bie cięż - kiej
Sopran e Alt.

CHOR.
Tenor.
Bass.

Allegro vivace.

Noth! tej!
Hil - fe ihr, o ret - - - tet sie,
tuj cie ją w nie - do - - - li tej,
Hil - - fe ihr, o ret - tet sie, nimmt schar-fe Waf - fe
tuj - - my ją w nie - - do - li tej, chwy - taj - cie więc za

Allegro vivace.

(Mädchen und Weiber entfliehen eiligst, um andere Leute zum Kampfe anzuf-en. Magda bleibt bei Bodzanta)
(Dziewczęta i kobiety wybiegają by resztę ludzi wezwać do pomocy. Magda zostaje przy B- Wojan.

Allegro con brio.

rasch ein-ein ins Räu - be's Nest wo die Ge - lieb - - - te trau - ernd
spiesz - - kto żyw, spiesz - wzbó-je-ckie gniazdo tam jest skarb, jest

Allegro con brio.

schmach - en muss uns hei - fen Gott und die heil' - ge Jung - frau o - ben drum
skarb wy - dar - ty nam wszak słu - - szność nam prze - wo - dnią gwia - zdą

schmach - ten muss uns hel - fen Gott und die heil' - ge Jung - frau o - ben drum
skarb wy - dar - ty nam wszak słu - - - szność nam prze - wo - dnią gwia - zdą

(Bodzanta nahm immer lebhaftern Anteil, da ihm die Ahnung zur Gewissheit wurde.)
(Bodzanta rozpoznaje narezcie dokładnie sytuację.)

a tempo

Vivace.

rasch!
żyw!

zur
za

That!
broń!

Bodzanta (nachrufend)
(wywołuje)

Erbarm' Dich
Ulituj się

rasch!
żyw!

zur
za

That!
broń!

(Alle ab)
(Wszyscy wybiegają.)

Vivace

(Er bricht ohnmächtig zusammen; Magda kniet bei ihm nieder.)
(na wpół nieprzytomny mada:

Es ist — mein Kind — mein Kind — mein Kind —
u-li — tuj się — wzrok to — jedyna —

(Vorhang schnell herunter.)
(kurtyna prędko spada.)

Ende des 3ten Aktes.
Koniec Aktu 3go

4ter Akt.

Kleines Felsenschloss mitten im dichten Wald, umgeben von einer hohen Mauer. Das Bauwerk selbst steht in einem Felsenkessel, von zackigen Felsen eingeschlossen, deren natur-gemässe Lücken durch Mauerwerk ausgefüllt sind und so einen Wall um das Schloss bilden, der nirgends einen Eingang zeigt. In der Mitte des Walles ist innen ein kleines Felsenplateau gedacht, welches dem Schlossbewohner als Terrasse dient.

Akt 4ty

Zameczek na skale wśród gęstego lasu wysokim murem otoczony, sam budynek stoi wdolinie wśród skał w około ster-czących, których naturalne przcrwy mur wypełnia, i tym spo-sobem tworzą wał w około zamku znikąd nie dając przystę-pu. W środku tego okopu jest wewnątrz mała skalista plaszczy-zna mieszkańcom zamku za taras służąca.

Andante.

PIANO.

(Der Vorhang geht auf)
(Kurtyna idzie wgórę)

1te Scene.

Der Graf, Bogna und Diener des Grafen.

(Die Scene ist beim Aufzug der Gardine leer. Rechts und links aus dem Walde, dicht am Walle, der sich nach den Seiten hin abrundet, treten zunächst die Diener heraus, dann Bogna mit verbundenen Augen und geführt von einem Diener; dann der Graf. In der Mitte der Bühne halten sie; der Graf löst Bogna die Binde.)

1sza Scena.

Graf, Bogna i służba Grafa.

(przy podniesieniu zasłony scena jest pusta, po prawej i lewej obok wału który ją otacza, krążą służący Grafa. Jeden ze służby wprowadza Bognę z zawiązanemi oczyma. Za nią Graf który na środku sceny zdejmuje opaskę z oczu Bogny.)

allegro mod.

Der Graf (zu den Dienern) (do służby)
Graf. *f*

Be-setzt die We-ge, dass sie nicht ent-kommt!
Pil-nuj-cie dro-gi, by nikt nie wszedł tu!

(Die Diener rechts und links in den Wald ab)
(służba odchodzi w obie strony lasu)

Gebt Acht!
Strzeż-cie tam!

p

Und nun, Ge-lieb-te, darfst Du frei ent-schliessen.
A te-raz Bo-gno po-sta-no- -wić trze-ba!

fp *con espress.* *f*

p

Frei wäh-le, Bo- -gna, zwi-schen Lieb' und Hass.
Czy wo-lisz mi- -łość czy nie-na- -wiść mą!

fz

Sieh! Man er-hob' mich fast zum Lan-des Herrn, bin
Patrz! Ja tu wła- -dam, mnie tu pa-nem zwą, jam

con espress. *f*

Ei- -ner von den vor-ge-zog'- -nen Menschen, die dort be-feh-len wo sie
je- -den z licz-by tych wy-bra nych lu-dzi, co roz-ka-zu-ją wśród pod-

sf

1

Un - ter - than, be - glü - - - - cken und ver - nich - - - - ten kann, każ-
da - nych swych, dać szczę - - - - ście al - bo zgu - - - - bić tu
cre - - - - scen - - do

je nach Lust. Dich, schö - ne Bo - gna, Dich, Dich mach' ich
de - - go z nich. Ja cie - bie wiel - bię tak że chcę cię

gross, denn glü - - hend wie des Feu - - - - - - - - ers E - le -
wznieść byś ty - - jak słon ca blask ja - śnia - ła

ment, so ist mein Herz und mei - - ne gro - sse Lie - be.
tu tak wiel - ką jest w tem ser - - - cu mi - łość mo - ja!

Etwas langsamer.

So bet' ich Dich aus tie - fer See - - - - le an; zu mei - ner
Tak pie - - - - szczę cię wgłę - bi - nach du - - - - szy mej, żem na mą

Gat - - - - tin will ich Dich er - he - ben; Will süh - nen,
żo - - - - nę go - tów wy - nieść cie - - bie! Tem za - trzeć

Bo - - - gna, ei - ne gro - sse Schuld; denn Du bist e - - - - del, gleich wie ich, ge -
pra - - - gnę jedną z moich win, boś ty szla - che - - - - tnie tak jak ja zro -

Etwas bewegter.

bo - - ren. Man nennt Dich Bo - - gna, doch es soll fort -
dzo - - ną. Zwą cie - bie Bo - - gna, lecz to kłam - stwo

an mein Reich - - thum, al - le Pracht soll Dir ge - hö - ren.
jest, bo - ga - - - ctwa świetność ma, to wła - snościtwo - ja.

p dim. e ritard.

(Bogna ist hoch erregt, als sie das hört und zieht, bei Seite tretend, das Bild aus ihrem Busen, dass sie mit einem Blicke überschaut und in der Hand hält.)

(Bogna mocno wzruszona, wydobywa z zanadrza swój obrazek i wpatruje się weń, trzymając w ręku)

p

Du schweigst? Wie? Ist die Frei - - heit Dir nichts
Więc cóż? mów! Czy swo - bo - - - dę za nic

cre - scen - - - - - - -

werth? Und kann denn nichts in Dei - ner schö - nen Brust das Bild des ar - men
masz? Nie zdo - łaż więc z prześlicznej pier - si twej u - su - nąć nę - dznych

- do

p *f cre - - - accele - -*

Bogna (mit Abscheu) (ze wstrętem)

f

Ver -
o

Jä - - - gers mehr ver - nich - ten, das zwi - schen mir und mei - nem Glü - - cke steht!
wspo - mnień strzel - ca te - go, co mię - dzy mną a mo - jem szczę - - ściem tkwią!

- scen - - - - do
ran - - - - do

ri - - - te - - - - mu - to

sf rit.

Allegro deciso.

rä - - - ther! Schmä - he nicht den theu - ren Na - - - men, der mei - nem
zdraj - - - co, nie śmiej lżyć i - mie - nia te - - - go, co ser - cu

f

(flehend) (błagalnie) *p*

Her - - zen e - wig theu - er ist. Du weisst um mei - ne Her - kunft; ach, hel - le
me - - mu wie - cznie dro - gie tak! Znasz mo - je po - cho - dze - nie roz - pro - szyć

auf die düst' - re Nacht um mei - ner theu - - - - ren El - tern
chciej po - nu - ry zmrok co kry - je mych ro - dzi - ców

p *sf cre - - - scen - - - -*

(höhnisch) (z ironją)

f

Na - - - - - men. Glaubst Du mit Gold die Un - that mir zu
i - - - - - mię! Czy zło - tem chcesz ten nie - cny czyn o -

- do

f

(Sie birgt das Bild wieder in ihren Busen.)
(Z powrotem obrazek chowa)

süh - nen, die zwi - schen Dir und mei - - nem ar - men Va - ter schwebt?
ku - pić co mię - dzy to - bą a mo - - im bie - dnym oj - cem tkwi!

f

Ha, ha! Du, er - bleichst, Du er-bleichst? Welch' fürch - - - ter - lich Ge -
Ha, ha! tyś już zbladł? więc ty znasz tę stra - - szną ta - je -

sf

heim - niss! So ist es wahr und Schreck - li - ches ahn'
mni - cę! więc się zi - ści - ły mo - je prze - czu

ich!
cia!

Der Graf. Graf.

f

Nun, willst Du nicht auf sanf - te Bit - ten hö - ren, so sollst Du zit - tern jetzt vor
Gdy nie - - - chcesz więc wy - słu - chać proś - by mo - jej, to mu - sisz za - drzeć na mój

f più presto

mei - - nem Zorn! Ich will Dich quä - - - len bis Du den Ver -
stra - szny gniew. Ja zgnę - - - bię cie - - - bie tak że zmi - ło -

sf

hass - - - ten, mich auf den Knie - - en um Er - bar - men flehst. Der Buh - - - le
wa - - - nia, na klęczkach bła - - gać bę - dziesz u mych nóg! Twój a - - - - mant

sf

a - - ber, der in mei - ner Hand, soll sei - ne Kühn - - heit mit dem To - de
je - - dnak co go w rę - ku mam, swo - ją zu - chwa - - łosc krwią o - ku - pić

Bogna.

Dein
Ty

bü - ssen; nun wäh - le, soll has - sen ich, o - der lie - ben? So
mu - si! Wy - bie - raj, Czy mi - łość mą, czy nie - na - wiść! O

Presto.

p

Droh'n und Bit - ten ist ver - ge - - bens, die Lie - be hält was sie ver -
Groż lub bła - gaj to da - re - - mnie, kto ko - cha ten nie co-fnie

p

wag' es nicht mich zu ver - höh - - nen, ja kennst du mei - - nes Zor-nes
Nie - waż się żar-to-wać ze mnie, bo-stra - szny gniew zdruzgo-cze

Presto.

p

spricht, bis zum letz - ten Hauch des Le - bens, bis zum letz - ten Hauch des
się pó - ki ży - cie drga - tu we - mnie, pó - ki ży - cie drga - tu

Macht, die Reu-e kann mich nicht ver-söh - nen, Reu - e kann mich nicht ver -
cię I błagać bę - dziesz mnie da-re - mnie, bła - gać bę - dziesz mnie da -

Le - bens brech' ich mei - ne Treu - e, brech' ich nicht,
we - mnie, ja nie zdra - dzę wia - ry mej o - nie!

söh - - nen, was ich pla - - ne, was ich pla - - ne wird voll -
re - - mnie! Me za - mia - - ry, me za - mia - - ry speł - nią

p

accel.

mei - ne Treu - e brech' ich nicht. Du bleibst mir e - wig der Ver -
przyśiąg mych nie zdra-dzę nie! Nie - na - wiść któ - ra pło - nie
(Mit wachsender Begierde und durchbre-
(z coraz wzmagającą się namiętną złością

bracht. Reu - e kann mich nicht ver - söh - - - - - - nen; *accel.* nun so
się, ża - le bę - dą na - de - re - - - - - - mne będziesz

accel.

(Bogna entreisst, während sie ringen, dem Grafen den Dolch und zückt ihn auf den Grafen.)
(Bogna broniąc się porywa sztylet Grafa i nim mu grozi.)

hass - - - - - - - - - - - - - - te!
we mnie,
chendem Zorn erzwingt er es ihren Leib zu umfassen.)
chwyta ją w pół.)

sollst Du vor mir be - - - ben, zit - - - tern;
z trwo - - gi drzeć prze - de - mną na - - - da - re - - - mnie;

(Sie lässt den Dolch zur Erde fallen.)
(upuszcza sztylet na ziemię.)

Der Ver - hass - - - te bleibst Du mir!
tyl - ko z cza - - - sem zwięk - szy się!
(Bogna rasch nach dem Hintergrunde, und der Graf, in der Meinung, sie wolle fliehen, stösst in das Jagdhorn.)
(Bogna cofa się w głąb sceny, a Graf w mniemaniu że mu uciec pragnie trąbi w róg myśliwski.)

was ich pla - ne, was ich pla - ne wird voll - bracht.
me za - mia - ry muszą muszą speł - nić się.

sf *ff* *un poco ritenuto - e - dim.*

2te Scene.

Vorige, Page der Fürstin,
(zugleich die Diener von verschiedenen Seiten).

2ga Scena.

Poprzedni, Paż Księżnej,
(a razem i służba z różnych stron).

Page (zum Grafen, meldend).
Paż (do Grafa.)

Mich sen - det die Für - stin, gnäd'ger Herr, sie bit - tet Euch, am
Mnie dziś Księ - żna pa - ni tu - taj śle, by za - cny pan wnet

Allegro.

Stand - - ort bald zu er - scheinen, ein selt'-nes Stück dort der
przy - - być chiał na sta - no - wi - sko. Szcze-gól - ny traf dał jej

Leu - te zu be - wun - dern, und lässt Euch sonst zur Ta - fel noch be - feh - len.
łup za - dzi - wia - ją - cy, do swe - go sto - łu pro - sić pa - na ka - że.

Graf.
So -
Wnet

(indem er den Dolch aufhebt und ihn dem Grafen giebt) (zu Bogna.)
(Podczas gdy podnosi sztylet, i oddaje go staroście) (do Bogny.)

(Bogna hat sich rechts von der Bühne auf einen Stein gesetzt, hinter ihr stehen die Diener.)
(Bogna siada po prawej stronie na kamieniu służba za nią.)

Die Ret - tung naht!
O - ca - lisz się

(zu den Dienern.)
(do sług.)

gleich. Ent - fernt sie jetzt. Versteht mich, Diener; führt
słu - żę! od - dal - cie ją. Słuchaj - cie słudzy, strzedz

sie den Weg von ein-wärts, zur to - ten Schlucht, die Nie-mand kennt; die
dro - gi pil - nie trze - ba, w pa - ro - - wie tym a wej - scie to, by

Bagno (zu den Dienern, nachdem sie sich erhoben, dieselben bittend).
(do służby ule Andante. gie podnioslszy się.)

(er wendet sich zum Pagen und spricht mit ihm.) Ihr gu - ten Leu - te, o habt Er -
(zwraca się do pazia i rozmawia.) O do-brzy lu - dzie po-zwól-cił

Thür südwärts ver - mauert ihr so - gleich.
nikt nie wszedł, za - grodzić mu - rem wnet.

Andante.

bar - men, o lässt im Burg - hof mich ver-träumen heu-te, die stil-le A - - bend -
mi - le bym tu na dwo - rze mo - gła spocząć chwile, dziś o wie - czor - - nej

Allegretto.

stun - de.
po - rze!

(untereinander, indem sie Bogna die Augen verbinden und abführen.) (Mit diesem Gesange rechts ab.)
(służba zawiązując oczy Bogniewyprowadza ją, odchodząc na prawo.)

Page (zum Grafen).
Paż (do Grafa).

Die
Tam

Diener. Służba.

Nur still, nur still, Du schö-nes Kind, wir sind so grausam nicht ge -
Spo - koj - ną bądź dzie - ci - no ty, tak źli - my nie - je - steś - my

pp Allegretto.

3te Scene.
Der Graf. Page.

3cia Scena.
Graf i Paż.

Allegro.

Her - rin war-tet; hört den selt'-nen Fall: Zwei Hir- sche, die sich wüthend dort be-
Księ - żna cze - ka, bo to rzad-ki traf, dwa ko - zły, któ - re z so-bą tam wal-

sinnt.
nie.

Allegro.

kämpften, er - leg - te un-sre Für - stin sich' - rer Hand.
czy - ły, po - le - gły ra-zem z wła - snej rę - ki jej!

Graf.
Und ich, so meint sie,
Ja mam, jak mnie-mam

(höhnisch)
(z ironią)

(Beide links in den Wald ab.)
(Obaj wchodzą na lewo do lasu.)

soll ihr Glück be-wundern — Auch mir ist ein ed - ler's Wild in's Netz ge-gangen.
szczę - ścia jej win-szować. I mnie tu - taj lep - sza zdo-bycz we - szła w sie-ci!

4te Scene.
Bogna (auf der Terrasse).

(Einleitende Musik zur Arie, während welcher Bogna auf der Terrasse erscheint und, von tiefem Schmerz ergriffen, sich auf der Steinbank niederlässt.)

4ta Scena.
Bogna (sama na tarasie.)

(Podczas w stępu do arji Bogna zgnębiona boleścią ukazuje się na tarasie, i spoczywa na kamiennej ławce.)

Andante moderato cantabile.

Bogna.

Auf der Un - - - - ge-wiss-heit
W nie-pe-wno - - - - ści się chwie-

Wo - - gen schwankt mein Herz in bangem Za - - gen, bald zur
ją - - - ca drżę z o - ba - - - wy nieszczę-śli - - - wa, to mnie

Höll' her-ab ge-zo - - - gen, bald zur Sonn' hin-auf ge-
roz - - - pacz w pie-kło strą - - - ca, to na-dzie - - - ja w raj po-

tra - - gen, ach im har - - - ten Wie-der-strei - - te weiss ich
ry - - - wa a wśród cią - - - głych tych sprze-czno - - śei któż da

nicht was Ret-tung beut. Ach ja der Lie - - - be kann ver-
po - - - moc w do-li złej! Ach czy za - u - - - fać mam mi-

trau - - en meines Her - - - zens fes-ter Muth; dies-er
ło - - - ści szu-kać swej - - - o-bro-ny w niej Pó-ki

Kraft ich darf ver-trau - - en, darf ver-trau-en meines
o - - - na w ser-cu go - - - ści, o - na

Her - - - zens fes - - - ter Muth!
tar - - cza du - - - szy mej!

Un poco più presto (Allegro moderato).

f

Auf Dich, auf Dich will ich schau - en, ach Du des
Przed tron twój wzno-szę spoj - rze - nia, Ty co o

p

Da - - seins höch - stes Gut. Ja, wenn mich Al - les, Al - les will ver -
do - - bro stwo - rzeń dbasz Ty co - dla wszyst kich wchwi - li o - pu -

las - - sen, je - de Stüt - - ze schwankt und bricht, auf
szcze - - nia zawsze po - - moc wspar - cie masz przed

Dich, auf Dich will ich schau - en, ach Du des Da - - seins höch - stes
tron twój z wiarą slę spoj - rze - - nie, Ty co o - do - - bro stwo - rzeń

Gut, will muthvoll Dei - ne Hand er fas - sen; ach, wer liebt,
dbasz wszak kto wmi - ło - ści się nie zmie - nia, Ty mu dłoń

Tempo I.

ver-za - get nicht. Nein, ich za - - - ge
po - mo - cną dasz! Ja nie wąt - - - pię

f *p*

nicht. Noch mein Hort, mein Hort ist Gott! Ja ich ver -
nie. Ty tak, Ty o - ca - lisz mnie! Ja u-fam

p *p* *f*

trau - - e Ihm, sei-ner Gü - - te er-geb', er - geb' ich
szcze - - rze, twej do - bre - - ci, ach Ty o - ca - - lisz

5te Scene.

Bogna. Die Diener (von rechts dicht am Walle).

5ta Scena.

Bogna i służący. (z prawej strony.)

Bogna.

mich!
mnie!

(indem sie hinab geht.)
(schodząc na dół.)

p

Ihr Freunde gern; denn wer
Ach czy to sen, bo kto

Die Diener.

(welche Bogna erblicken, rufen ihr zu.)
(służba do Bogny.)

f

He! Dir - ne, weg vom Wall!
Hej dzie - wczę z wa - łów zejdź!

liebt, ver - za - get nicht.
ko - - - cha nie wąt - pi ten!

(Die Diener, lustig, etwas angetrunken.)
(służący trochę pijani.)

f

Lieb'
Oj -

Allegretto.

p

Vä - terchen, Dein Branntwein schmeckt weit bes - ser als die Knu - te, von
czul - ku twą wó - decz - kę pić przy - je - mniej niż brać - ba - ty, na -

Allegretto.

p

ei - - nem sol - chen Hie - be wird es al - len froh zu Mu - the.
pi - - wszy się tro - sze - czkę człek z we - sel - nej śpie - wa nu - ty.

(Sie tanzen rechts ab.)
(tańcując odchodzą.)

f

Juch - he! Juch - he! Juch - he! Juch - he!
Hej - ha! Hej - ha! Hej - ha! Hej - ha!

f p

pp p pp

6te Scene.

Bogdan, Wojan und die Fischer.

(Sämmtlich bewaffnet, treten vorsichtig spähend, links dicht am Walle aus dem Walde, die Mauer aufmerksam betrachtend.)

Später Bogna.

6ta Scena.

Bogdan, Wojan i rybacy.

(Razem uzbrojeni dążą ostrożnie rozglądając się na wały z lewej strony lasu przypatrują się uważnie murom.)

Później Bogna.

Allegretto.

p

Wojan (mit erregter Stimme). (wzruszony)

Ver- geb - lich
Da - re - mne

Mü - hen, Ihr wack'ren Lands - ge - nos - sen. Die Tho - - re, die wir
tru - dy, po - czci - wi bra - - cia mo - i! Wi - dzia - - nej zda - la

sa - hen, wa - ren blind; so können wir nur hier den Eingang
wie - ży, wejścia brak, my jed-nak tu - taj wejść mu - si - my

fin - den, wo mir mein ed - ler Schatz ver - bor - gen liegt, als Ihr wohl
prze - cie, gdzie mój naj - droż - szy skarb u - kry - ty tak, jak - by scho -

(Indess haben die Fischer, welche Blendlaternen tragen, überall an der Mauer suchend, angeklopft und gehorcht.)
(Podczas gdy rybacy ze ślepemi latarniami mur przeskakują pukają i podsłuchują.)

je aus Mee-resgrund ge - won-nen.
wa - ny wmorskich-fal za - ci - sze.

Bogdan. (ermuthigend) (dodawając otuchy)

Auf, wackre Jungen, schwingt die
Hej, dziel-ne zu - chy śmia - ło

Ham - mer hoch, und lasst sie fal - len auf die - se Fel - sen - wän - - - -
rę - czę wam, wszak ma - cie mło - ty, a kie - dy je wznie - sie

- - - so spü - ren wir das Nest des Räu - bers aus; denn
- - - zbó - je - cka no - - ra wpa - dnie w rę - ce nam! Le -

leicht mag es ein Waidmannssohn er - grün - den, wo ei - ne
śni - - ka u - cho ła - two zba - dać zdo - ła, gdzie ja - ką

(Er schlägt an die Mauer.)
(Opukują mur)

Höh - lung sein kann in der Wand! Ach horcht! Da klingt es
wklę - słość ten sza - niec by miał Ach tak to pu - sto

hohl; 's geht auch 'ne Kluft ganz sei - ger durch die Fel - - sen-wand.
brzmi; tu przerwa jest z pe - wno - ścią wśród sze - re - - gu skał!

(er schlägt an die Mauer.)
(pokazując sam to miejsce.)

Wojan.

Ach Bog-dan hört Ihr recht? Welch' Glück! ach es ist hier der Zu-gang zu des
Bog - da - nie prawdaż to? Ach tak! to wejście tu do te - go zbó je -

Fischer haben bereits eine Spalte in den Felsen gehauen)
bacy wnet szczelinę w murze wyrąbują)

Räu - - bers Höh - le; der Stein giebt nach, einst war hier ei - ne Thür. Ach
ckie - - go pie - kła! U stą pił głaz, więc wej - ście by - ło tu! Ach

in die Spalte.)
przez otwór.)

con anima

Bog - na, treu - lie - be Bog - na, ach hörst Du Theu - - - re mei - ne
Bog - no, naj - droższa Bog - no, czy tu cię prze - - - moc wię - zi

Bogna (von innen) (wewnątrz)

Moderato.

Ich hö - re Dich, ich
Ja sły - szę cię ja

Stim-me? Du Theure hö - re mich, Ge-lieb-te hö - - - re mich.
wściekła? O dro-ga u-szłysz mnie! Ko-cha-na u - - słysz mnie.

Moderato.

hö - re Dich! Komm öff - ne mein Ge - fäng-niss, be - frei - e mich, be -
sły - szę cię. Pójdź o - twórz drzwi wię - zie - nia, u - wol-nij mnie, u -

frei - e mich, mir droht ein schwer Ver - häng - niss.
wol - nij mnie, bo cięż - - - kie me cier - pie - nia!

Wojan (sehr erregt.) (wzruszony)

Ver -
Za -

Un poco più presto.

trau - e mir, ver - trau - e mir, ich öff' - - - ne Dein Ge - fäng - niss. Ihr
u - faj - mi, za - u - faj - mi, już ko - - - niec u - drę - cze - nia. Hej

Alle.

f Nun Hej

f Nun Hej

Un poco più presto.

f

Allegro.

Jun - - - gen auf, frisch an und drauf, frisch drauf, die Wand muss
w lot za młot, roz - bij - my mur, hej w lot za młot hej

Bogdan.

Ihr Jun - - - gen auf, frisch drauf, die Wand muss
Hej w lot za młot, hej w lot za młot hej

Jun - - - gen auf, frisch an und drauf, frisch drauf, die Wand muss
w lot za młot roz - bij - my mur, hej w lot za młot hej

Jun - gen auf, Ihr Jun - - - gen auf, frisch drauf, die Wand muss
w lot za młot hej w lot za młot, hej w lot za młot hej

Allegro.

f *sf*

auf! frisch drauf! frisch drauf! Da stürzt die
w lot za młot hej w lot roz - bij - my

auf, frisch drauf! frisch drauf! Da stürzt die
w lot za młot hej w lot roz - bij - my

auf! frisch drauf! frisch drauf, frisch drauf!
w lot za młot hej w lot, za młot,

(Sie arbeiten heftig an der Wand.)
(z siłą rozbijają ścianę)

auf, frisch drauf! frisch drauf! frisch drauf!
w lot za młot hej w lot, za młot,

ff

Wand, frisch drauf! frisch drauf! Das Thor ist
w lot ten mur, i w lot zdru - zgo - cze

Wand, frisch drauf! frisch drauf! Das Thor ist
w lot ten mur, i w lot zdru - zgo - cze

Da stürzt die Wand, frisch drauf, frisch drauf! Das Thor ist
Za młot za młot i w lot i w lot zdru - zgo - cze

Da stürzt die Wand, frisch drauf, frisch drauf! Das Thor ist
Za młot za młot i w lot i w lot zdru - zgo - cze

(Wojan stürzt durch die Oeffnung in das Gefängniss und trägt Bogna auf den Armen heraus.)
(Wojan przez otwór wpada do więzienia i na ramionach wynosi Bognę.)

auf! młot!
auf! młot!
auf! młot!
auf! młot!

andante

poco piu presto.

Bogna. Andante cantabile.

O! sel' - ge Freu - de, Göt - ter Schickung, gab mir
Ach! co za ra - dość wy - rok Bo - ży znów mam

Wojan.

O! sel' - ge Freu - de, Göt - ter Schickung, gab uns
Ach! co za ra - dość wy - rok Bo - ży znów mam

Bogdan.

O! sel' - ge Freu - de, Göt - ter Schickung, Got - tes
Ach! co za ra - dość wy - rok Bo - ży znów mam

Chor.

Got - tes
Znów mam

Andante cantabile.

neu - es Le - ben, neu - es Le - bens - glück. Nie kehr - te ich Euch zu - rück, Euch nie, Euch
raj o - two - rzy szczęścia gmach da wznieść! I ni - gdy już bó - lu dnie, ach już nie -

neu - es Le - ben, neu - es Le - bens - glück. Nie kehr - test Du mir zu - rück, mir nie, mir
raj o - two - rzy szczęścia gmach da wznieść! I ni - gdy już bó - lu dnie, ach już nie -

Schickung gab ihr neu - es Le - bens - glück. Nie kehr - test Du mir zu - rück,
raj o - two - rzy szczęścia gmach da wznieść! I ni - gdy już bó - lu dnie

Schickung gab ihr neu - es Le - bens - glück.
raj o - two - rzy szczęścia gmach da wznieść!

rit.

nie zurück. O Ew' - ger ha - be Dank, o ha - be Dank und Preis!
wró - cą się Przed - wie czny To - bie cześć, tak chwa - ła Ci i cześć!

nie zurück. O Ew' - ger ha - be Dank, o ha - be Dank und Preis!
wró - cą się Przed - wie czny To - bie cześć, tak chwa - ła Ci i cześć!

zurück. O Ew' - ger ha - be Dank, o ha - be Dank und Preis!
cą się Przed - wie czny To - bie cześć, tak chwa - ła Ci i cześć!

O Ew' - ger ha - be Dank, o ha - be Dank und Preis!
Przed - wie czny To - bie cześć, tak chwa - ła Ci i cześć!

Allegro moderato.

Bogna.

Ach wie so se - lig an Eu - rer Sei - te, - lieb - te füh' - le die Frei - heit in
Jak wiel - ką ra - dość wśród was tu czu - jesz, - ocho ja - ką swo - bo - dą pierś

mei - ner Brust; kaum er - tra - ge ich die Fül - le der Freu - de, zu
mo ja drga, by wy - ra zić to ja słów nie znaj - du - ję, tak

(Die Mädchen treten links dicht am Walle auf.)
(Dziewczęta przybliżają się z lewej strony wału)

Allegretto.

gross, zu un - end - lich ist die - se Lust.
wiel - ką bez - mier - ną jest ro - skosz ta.

Mädchenchor (hinter der Scene.)
(Chór dziewcząt za sceną)

f

Sei uns will - kom - men im
Bądź po - zdro - wio - ną tu

Allegretto.

Wojan.

Sieh' da! Es kommen die treu-en lie-ben Mädchen!
Spójrz tam! Jak spieszą tu to-wa-rzy-szki two-je!
(hinter der Scene, doch etwas näher)
(za sceną jednak bliżej)

Krei - se des Le-bens,
znów w na szym gro - nie

Ge - lieb - te Schwester, Du
Znów dro - ga sio - stra

f *p*

Sie kom-men sich zu be - grü-ssen mit heit' - rem Lied;
By cię po - wi - tać znów śpie - wem ser - de - cznych brzmień!

hol - de Braut!
wra - ca nam!

p

brin - gen Ro-sen Dir und Krän - ze, nur für die Lie - be auf-ge - blüht.
Nio - są wieńce, kwiatów zwo - je, u - wi - te wśród mi - ło - ści tchnień!

f

So
Wi -

7te Scene.

Vorige. Dorfmädchen
(links dicht am Walde.)

7ma Scena.

Ciż sami i wiejskie
dziewczęta.(z lewej strony wału.)

Allegretto.

Chor der Mädchen. Chór dziewcząt.

Sei ge-grüsst im Krei-se des Le-bens, ge-lieb-te Schwe-ster,
ta-my cie-bie znów w na-szem gro-nie, znów na rze-czo-ną a

Bogna.

Ich
O

hol-de Braut; wir floch-ten Dir, den Kranz nicht ver-ge-bens.
sio-strą nam, niech wia-nek znów o-zdo-bi twe skronie!

Allegro.

dank' Euch Schwestern, Ihr Spiel-ge-nos-sen, Euch Al-len, die Ihr im
dro-gie sio-stry z mi-ło-ścią w ło-nie, ja dzię-ki ser-de-czne

Krei-se seid; wenn al-le Tö-ne im Le-ben ver-hal-len, mir
nio-sę wam choć wszy-stko in-ne, w nie-pa-mięć za-to-nie tę

cresc.

Moderato.

klingt doch im Her-zen dies' treu-e Lied.
chwi-lę wy-ry-tą tu wie-cznie mam!

Bogdan (indem er Bogna den Kranz aufsetzt.)
(wieńcząc Bognę)

Moderato.

Wohl floch-ten die Schwe-stern den
Tych wień-ców twe sio-stry nie

Kranz nicht ver-ge-bens, der Va-ter be-grüsst dich als Wo-jan's Braut; zieht
wi-ły da-re-mnie, bo oj-ciec z Wo-ja-nem cię łą-czy wraz, a

fröh-lich hin den Weg des Le-bens, wohl Euch, Ihr habt der Lie-be
gdy ko-cha-cie się wza-je-mnie, Niech Bóg-po dro dze ży-cia

Bogna. (traurig) (smutnie)

Wenn er das könn-te wär' er ja mein
O gdy-by mógł to prawdziwy oj ciec

Wojan. (zu Bogda) (do Bogdana)

Ach Va - ter, so gebt uns Eu-rem Se - gen.
Ach oj - - cze, więc chcesz nam blo-go - sła wić!

wohl ver - traut.
wie dlie was!

(sie sinkt an Wojans Brust) (upada w objęcia Wojana)

Va - - - ter; o mein Ge - lüb - de, o Wo - jan, Dein Ver - spre - chen!
spra wić, a gdzież me ślu - by, gdzie sło - wo twe Wo - ja - - nie!

Wojan.

So willst Du,
Więc zwle-kasz

Bog-na, mir die Hand nicht rei - chen, dem Ret - ter, der Dir dei - ne Frei - heit gab?
Bo-gno rę - - ki swej od - da - nie, wy - ba - wcy co swo-bo-dę wró - cił ci?

8te Scene.

Vorige. Der Graf und mehrere Diener.

von links aus dem Walde

8ma Scena.

Poprzedzający i Graf służbą otoczony i strażą.

z lewej strony lasu.

Allegro risoluto.

Graf.

(Er übersieht die Lage; mit grossem Zorn.)
(Obejmując wzrokiem położenie, z wielką złością.)

Gebt Raum, ver-weg-nes Volk! Du räu-berisch Ge - sin-del; Ihr, Ihr habt mein
Zu - chwal - - cy precz mi ztąd! zbó je-cki ty mo - tło-chu, ty, co mo-ją

Ei - - - genthum ver-letzt, Euch zu Ver - bre - - - chern schamlos
wła sność na-paść śmiał, mógł bym was wszy stkich za tę

(voll Heuchelei)
(z obłudą)

selbst her-ab ge-würdigt und brecht, und brecht wie schnö - - de Die-be ein! und
zbro - dnię zamknąć w lochu, lub wie - szac jak zło-dzie - - - i gdybym chciał! J

sol - - - chen Händen ist Bo - - - gna ver-traut? Dies Kind, das fest auf mich ge-
wta - - - kie rę - ce znów po - - paść ma dziś, to dzie - - - wczę któ - re lo - su

(Fasst
(Porywa

baut, die mir das Schicksal zu - er - kann - - - - te. Bog-
gra o - ca - - lić da-rzy mnie mo - żno ścią. Bog-

f *p*

Bogna, die allein stand, bei der Hand und zieht sie an sich, sie später zwei Dienern übergebend.)
Bognę stojącą samą za rękę, przytula do siebie, oddając ją następnie służbie.)

dan - - na nenn' ich jetzt mein Ei - - - - gen, und wer es wag-te, Bog-dan - na zu be-
da - - na mo-ją jest wła-sno - - - - ścią a kto się wa - ży choć do - tknąć się jej

f *p*

Wojan.

Ja
Gdzie

rit.

frei - en, den trifft so - gleich der Tod!
rę - ki, wnet po-nieść ma tu zgon!

rit. *sf*

9te Scene.

Vorige. Wachen.

(treten bewaffnet aus der Mauerspalte auf die Bühne.)

9ta Scena.

Poprzedzający i straże.

(Przez szczerbę w murze wchodzą uzbrojeni.)

Allegro moderato.

Bogna. (empört zum Grafen)
(rozwścieczona do Grafa).

Und
J

Wojan. (zum Grafen)
(do Grafa)

tief sinkt das Recht, re - giert nur Ge-walt! Schön Bo - - ga ist mein und der Lie - - -
praw milknie głos, już gwałt rzą-dzi tam, lecz Bo - - gna jest mo - ją bo ko - - - -

Allegro moderato.

f

Allegro.

magst Du uns al - le ver-der - - ben, wir hal - ten die Treu-e und
prę - - dzej tu wszy-scy-zgi - nie - - my mi ło - - ści się wy-rzec nie

- - be treu.
- - cha mnie!

Graf. (zu den Dienern)
(do służby)

Die Wa - - - chen her-bei!
Hej, straż! tu - taj dąż!

So
Zu -

Allegro.

p *f* *p*

ster - - ben.
chce - - my!

Bogdan. (ausser Fassung, zum Grafen)
(rozjątrzony bez grauic)

Be - denkt, be denkt! Noch lebt ein Gott! Mein
Przy - się - gi wład - - - cą jest sam Bog! nie -

bin - - - det die Brut!
chwal - - - ców tych wiż!

Chor. (in drohender Haltung und frecher Geberde)
(z groźną twarzą i brutalnym giesteu)

f
Ja wir sind frei und
My wol - ny lud u

f

f

Inzwischen erscheinen bewaffnete Abteilungen auf der Bühne, wodurch die
Podczas gdy uzbrojone straze nadchodzą i ukazuią się na scenie,wściekłość

Schwur, mein Schwur!
win - nych On strzeże!

Graf. (empört)
(wściekły)

Wohl - an, lasst se-hen, wer Herr, wer hier Knecht. Ver-
Raz do - wieść trze-ba, kto pan a - kto chłop! kto

wis - - sen zu ster - ben.
mie - - rać u - mie - my!

f

Wuth der Männer und Angst der Frauen zunimmt, bis sie in folgenden Takten ausbricht.)
mężczyzn i przestrach kobiet wzrasta aż do ostatnich taktów.)

let - zet Ihr frech Ge - set - ze und Recht, Ver - rä - ther, wohl - an, so
gwał - cić tu śmie, tych praw swię - tych głos! Zbro - dnia - rze to wy, więc

cre - - - scen - - do e accel - - -

Bogdan.

Herr Graf! Be - denkt mein
Lecz strzeż się też! przy -

trifft Euch der Tod.
do - tknie was cios.

- le - - ran - - do e cresc.

Schwur, mein Schwur!
się - - - - gi mej!

Ihr dürft das Recht so nicht ver - le - -
czyż wol - no gwał - - cić wam tak pra - -

f

Chor.

Wel-cher Ja - - - mer, darf er das
Strzeż się gra - - - fie! czyż wol - no

f

ff *sf* *sf*

Bogna. *f*

Darf er das Recht, das Recht ver - le - tzen, das Recht ver-
czyż wol - no jest tak gwał - cić pra - wo, tak gwał - - - - - - cić-

Wojan. *f*

Darf er das Recht, das Recht ver - le - tzen, das Recht ver-
czyż wol - no jest tak gwał - cić pra - wo, tak gwał - - - - - - cić-

Bogdan. *f*

Darf er das Recht, das Recht ver - le - tzen, das Recht ver-
czyż wol - no jest tak gwał - cić pra - wo, tak gwał - - - - - - cić-

Graf.

- tzen, Ihr dürft das Recht so nicht ver - le - tzen, das Recht ver-
- wo? czyż wol - no jest tak gwał - cić pra - wo, tak gwał - - - - - - cić-

ff

Recht ver - le - tzen, das Recht ver-
gwał - - - - - cić pra - wo, tak gwał - - - - - cić-

10te Scene.

Vorige. Die Fürstin, in einer Sänfte getragen, Page und Gefolge.

10te Scena.

Ciż sami i Księżna w lektyce Paź i orszak księżnej.

Fürstin. (gebieterisch) (rozkazująco)

Was geht hier vor? Was geht hier vor!
Co za - szło tu? Cóż to za zgiełk?

Un poco più lento.

le - tzen? pra - wo?

le - tzen? pra - wo?

le - tzen? pra - wo?

le - tzen? pra - wo?

Mein Recht nehm ich mit Ge -
Ja si - - - łą swych bro - nię

le - tzen? pra - wo?

Un poco più lento.

(Die Fürstin nimmt Bogna bei der Hand)
(Księżna prowadząc Bognę do Wojana)

Fürstin. Lasst sehn; die Lie - - - be ist stär - - - ker als Ge-

Graf. Wszak gwałt mi - ło - - - snych nie stłu - - - mi ni - gdy

walt!
praw!

walt.
spraw!

(das Bild aus dem Busen ziehend)
(pokazując Grafu swój obrazek)

Bogna. Nun re-det Graf er - kennt Ihr in die-sem Bil-de den ed - - len Mann, das
A to pan znasz? czy wdu-szy nie nie-po-ko-i, szla - che - - tna twarz o -

(an Wojans Brust sinkend)
(padając w ramiona Wojana)

Graf. Op - - fer Eu-rer Ra-che? (erbleichend) Mein Va - ter!
fia - - ry zemsty two-jej (blednąc) Mój oj - ciec

Dein Va-ter!
Twój oj-ciec!

Va - - ter,
oj - - ciec

ALLE. Ihr Va - ter, welch Ge -
Jej oj - ciec ta - je -

Andante.

(schluchzend)
(łkając)

Todt! der Ge-lieb-te todt!
Oj - ciec mój po-niósł zgon!

(kalt)
(obojętnie)

Sein Mund, Bog-na, ist stumm.
Na wie - - kiużznikłon!

heim-niss!
mi - czy!

rit.

11te Scene.

Vorige. Bodzanta. Magda (die ihn führt)

(Bodzanta, der von links aus dem Walde trat, nähert sich Bogna mit ausgebreiteten Armen.)

11a Scena.

Ciż sami. Bodzanta. Magda (która prowadzi go)

(Bodzanta wchodzi z lasu zlewej strony i z wyciągniętemi ramionami ku Bognie się zbliża.)

(Bei diesem Rufe wendet sich Bogna nach Bodzanta)
(Bogna odwraca się)

Allegro.
Bodzanta. Mein Kind, mein Kind!
O dzie - cię me!

cre - scen - do

(Bogna stürzt mit einem Aufschrei in die Arme ihres Vaters und gleitet ohnmächtig zur Erde. Bodzanta kniet bei seinem Kinde.)
(Bogna, rzuca się z okrzykiem w joowskie ramiona i zaraz pada omdlała na ziemię. Bodzanta klęka przy swej córce)

Moderato.

Bo - gna, du bist's? Sich' Dei - nen Va - ter!
Bo - - gnc, to ty? Jam oj cem two-im

Graf (starr vor Entsetzen) (osłupiały z przerażenia)

(in furchtbarer Erregung) (strasznie rozdrażniony)

(Im selben Augenblick treten von allen (W tej chwili biegną ze wszystkich

p Frei-herr Bodzan-ta! Wszak to Bodzan ta!

ff Ent - setz - - lich Trugbild! Stra - szli - - wa ma-ro!

pp

ALLE. (Leise und voll heilger Scheu) (cichutuo z podziwem)

Bognas Va-ter lebt. Ży-je oj-ciec jej!

pp

f

Seiten Soldaten aus dem Walde. Ein Offizier tritt an dem Grafen heran und fordert dessen Degen) stron żołnierze z lasu, Oficer przystępuje do Grafa, z żądaniem oddania szabli)

(zu den Dienern) (do służby)

Fort!_ zu-rück ins Grab. Precz!_ po-wracaj w grób!

Er ist ein Flüchtling, On zbiegłz wiązie - nia!

bin - det den Ver-rä-ther! Zwią - zać zbie-ga te - go!

sf

sf dim.

(Der Graf, die Situation erkennend, zieht den Dolch um sich den Tod zu geben) (Graf rozpoznając położenie, wydobywa szablę żeby sobie śmierć zadać) Graf.

Offizier (zum Grafen, gesprochen) (do Grafa, mówiąc)

Bodzanta ist unschuldig! Ihr, Herr Graf, seid der Verräther_Euren Degen! Bodzanta jest niewinny. Pan starosta jako zdrajca odda szablą.

Nie-mals; Ni - gdy!

den De - gen nie! nie od - dam jej!

Ihr O -

Fürstin. (Alle tieferschüttert) (wszyscy głęboko przerażeni) ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

Bogna. ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

Magda. ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

Wojan. ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

(Er fasst den Degen mit der linken Hand, indem er sich mit dem Dolche ersticht) Graf (Porywa szablę lewą ręka, zadając sobie cios sztyletem)

(Der Graf fällt in die Arme seiner Diener, die ihn, nachdem er zu Boden gesunken, bewachen.) (Graf upada w ramiona swych sług, którzy, gdy stoczył się na ziemię przy nim pozostają.)

rich - tet ei - nen To - ten! sądź - cie me-go tru-pa!

Bogda. ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

Bodzanta. ff

Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

ff

CHOR. Barm-herz-ger Himmel! welch ein Straf - - ge-richt! Li - to - sne nie-ba! sam u - ka - - rał się!

ff

f sf

(Bodzanta, der mit Hilfe Bogdan's und Wojan's Bogna aufgehoben, welche sich gegen ihren Vater in Zärtlichkeiten erging und beide sich der Freude des Wiedersehens hingeben, tritt nun, den Blick aufwärts gerichtet, an die Leiche des Grafen. Alle entblössen das Haupt.)

(Bodzanta, z pomocą Bogdana i Wojana, podnosi Bognę omdlałą, tuli ją do łona, nabożnie wznosi oczy do nieba i podchodzi ku zwłokom Grafa. Wszyscy odkrywają głowy.)

Andante. Bodzanta.

p

Du selbst beriefst Dich vor des
Ty sam sta-wi-łeś się przed

pp

Ew'- - - -gen Thron, em - pfang' nun dort auch Dei - ner Sün - -
Bo - - - -ski tron, by tam swych grzesznych czy - nów zbie - -

cre - - - scen -

sf

- - - - den Lohn!
- - - - rać plon!

(Die Leiche wird abgetragen)
(podczas wynoszenia zwłok)

- - - - *do*

crese.

f *f*

Bozanta (zu Bogna und Wojan gewendet) (do Bogny i Wojana zwrócony)

f

Wie dank' ich Gott, mein heiss - ge-lieb-tes Kind, und Dei- - -nem Ret-ter aus so
Jak do-bry Bóg, co cie- - bie dziecię me ra - to- - - wał wciąż wśród nie-bez -

ff *p*

(zu Magda und Bogdan)
(do Magdy i Wojana)

viel Ge-fah-ren, Dir Mag- - da, Bog-dan, Du wahr - haft ed-ler Mann, und
pie czeństw ty - lu, ty Ma- - gdo Bog-da-nie, i ty wy-brańcze jej, szla-

Euch, gu-te Fürstin, dank' ich so vie-le Huld. Gott führ-te mich an's
che- - tna księżniczko, wam dzię- - ki z du-szy mej! Bóg co mnie wiódł na

(zu Wojan und Bogna, indem er sie segnet)
(do Wojana i Bogny błogosławiąc ich)

Licht auf dunk-len We-gen, so nehmt nun durch mich auch
świa- - tło z ciemnych dróg i dziś ze mną wraz, niech

po - co a po - co

Fürstin. Księżna.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

Bogna.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

Magda und Page. Magda i Paź.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

Wojan.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

Bogdan.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

Bodzanta.

sei - - - nen heil-gen Se - gen Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
was po - bło - go - sła - wi Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

CHOR. CHÓR.

Es kehrt der Frie - de nach lan-gen
Po dniach cier - pie - nia niech spo - kój

cre - - scen - - do - - -

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Lei - - - de zu - rück.
wra - - - ca znów wam!

Ende der Oper.
Koniec opery.

50/op-

50/op.

50/op.

Hertz

50/op.

Hertz Michał

Bogna córka wygnańca. Opera w 4 aktach
Wyciąg fortepianowy.
Druk z odręcznymi poprawkami kompozytora.